

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc

PRENUMERATA

w ekspedycji agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 8.25 zł., na pocztach przez listowego w dom 9.33 zł. — Miesięcznie 2.75 zł., przez listowego w dom 3.11 zł., pod opaską w Polsce 5.00 zł., do Francji i Ameryki 7.51 zł., do Gdańska 4.00 guldery, do Niemiec 4.91 marki. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorki nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Rękopisów Red. nie zwraca. — Redaktor odpowiedzialny Henryk Ryszewski. Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Adres redakcji i administr. ul. Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

20 groszy od wiersza milim., szerokości 38 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 67 milim. 50 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 75 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 20%, zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100%, nadwyżki. — Ogłoszenia skomplikowane 20%, nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada. Miejscem płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: - Bank Ludowy — Bank M. Stadhagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filji 1299.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 279.

BYDGOSZCZ, piątek dnia 3 grudnia 1926 roku.

Rok XX.

Dążmy do celu!

W artykule „Poezja i Polityka” powiedział p. Michał Lempicki kilka prawd z przedziwną prostotą i szczerością. Można spokojnie domknąć oczu i pisać się na nie w całej rożności: „Każdy okres w dziejach narodu musi mieć swój cel i ideał”. Jest nim przedewszystkiem „Posłannictwo dziejowe Polski”. Do wodzów społeczeństwa należy wskazać mu drogi przeznaczenia, wytknąć przyszłość i poprowadzić w kraje chwil wyśnionych. Tak, dziś stąpamy w próżni. Dawne ideały, wysiłki wywołane, wyrwały się na kartach przeszłości i pozostają w nich ogniwem w łańcuchu historii, natomiast ich miejsce zajmie pustka i oczekiwanie czegoś nowego, owej silnej, zdrowej kory życia, owego fluidu, wypełniającego krew obiegową zbiorowisk. Bez posłannictwa żadna nacja istnieje nie może, a jeżeli istnieje, musi skarlać, zwyrodnąć i iść ku zagładzie. Byle to nie były tylko mrzonki i oderwane nieuchwytności.

W okresie ogromnego ucisku i okucia w kajdany, dusza udrecona i zamulona niewolą, szukała oddechu, wyzwolenia się z kaźni we wlotach w szlak górny i oparła się o mesjanizm Towiańskiego, wcielony w twórczość naszych wieszczów. Wspaniała złuda i symbolistka, przekonywanie umęczonych ziomków, że Opatrzność powołała ich do odkupienia grzechów innych narodów, niewątpliwie przyczynili się do noszenia krzyża z pewną pokorą religijną i namaszczeniem, jednak wyrzuciły nieszczyśnych równocześnie z dróg naprawdę trzeźwej, spokojnej działalności. Wypić zaś do dna kielich cykuty i wziąć wlośnienie pokutniczą na siebie, nie oznacza jeszcze spełniać zadania na ziemi. Najświetniej grymas bólu naszego, grymas wykrzywiający usta w rozpacz uchwyciło malarstwo Grottgera, zdolne ruszyć i wzruszyć serce kamienne. Umieliśmy niewątpliwie za dziwiać głębią cierpienia, ale nie hartem. Posłannictwo zaś Polski nowoczesnej nie powinno być mimoż wrażliwą, żyjącą z dnia na dzień, ale wielką na kowadło dzisiejszości sklepaną linją przewodnią, linją nieugiętą, jawną bez żadnych spaczni i gzyzgaków.

Przecież Polska miała swoje wyrażne cele. Za Piastów, gdy dopiero wstawała z pielnach, cementowała się na wewnątrz, przechodziła przez genę dzielnicowego rozszarpania, walk i ambicji pojedynczych dynastów, aż wreszcie obrczę w rękach Łokietka i Kazimierza Wielkiego zdołała ją spoić w całość prześwietnie zestrojoną. Poza słupami granicznymi wiedzieli państwo dokąd zmierza. Stawienie odporu Niemcom, wyzwolenie się z pod ich przewagi, rozszerzenie się ku wschodowi, aby zagarnąć pod sferę wpływów moralnych Ruś, być między nią a zachodem pośrednikiem w krzewieniu zdobycy

Nota polska do Niemiec.

Protest przeciw deklaracji parlamentu niemieckiego w sprawie Śląska.

Warszawa, 1. 12. (PAT) W dniu 30 listopada poseł polski w Berlinie złożył rządowi niemieckiemu notę, zawierającą protest rządu polskiego przeciwko deklaracji, wygłoszonej przez posła Enningera w imieniu stronnictwa rządowych w parlamencie niemieckim w dniu 23 listopada b. r. w sprawie ostatnich wyborów do rad gminnych na terenie województwa śląskiego. Nota konstatuje, że deklaracja ta zawiera ze strony powyższej partii ocenę wyborów oraz krytykę postępowania władz polskich w stosunku do obywateli Rzeczypospolitej, dalej stwierdza, że deklaracja

zajmuje się stosunkami rządu polskiego do mniejszości niemieckiej w Polsce, że zawiera zwrot, w którym stronnictwa te zwracają się z podziękowaniem do wyborców którzy głosowali na listy niemieckie. Nota wskazuje na to, że manifestacja ta miała miejsce w obecności przedstawicieli rządu i ocenia to postępowanie jako mieszanie się do spraw wewnętrznych obcego państwa, co jest sprzeczne z uchwałami międzynarodowymi i musi wywołać w opinii obu krajów niepożądane skutki z uszczerbkiem dla ich wzajemnych stosunków.

Na złodzieju czapka gore...

Niemcy w obawie o zrabowane ziemie polskie.

Królewiec, 1. 12. (PAT) „Königsberger Allgemeine Ztg.” donosi, że fundusz, przeznaczony na podtrzymanie niemieckich we wschodnich prowincjach Niemiec został znów

powiększony, a mianowicie z 32 milj. na 41 milj. marek. Przeszło 3 miljony przyznano Śląskowi, 1 milj. dla marszacji wschodniej i 5 milj. na rzecz optantów niemieckich w Polsce.

Cziczeryn w Berlinie.

Czy Niemcy sowietami chcą zastraszyć mocarstwa?

Berlin, 1. 12. (PAT) Wczoraj o godz. 9.30 wieczorem przybył tu rosyjski komisarz spraw zagranicznych Cziczeryn, oczekiwany na dworcu przez przedstawicieli niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych, oraz ambasady rosyjskiej w Berlinie. Cziczeryn zamieszkał w tutejszej ambasadzie sowieckiej. Cały dzisiejszy ranek poświęcił on składaniu wizyt oficjalnych. Jutro wyjdzie min. Stresemann śniadanie na cześć sowieckiego gościa. W przyjęciu tem weźmie również udział kanclerz Rzeszy dr. Marx. Wbrcie w pierwotnej zapowiedzi, iż Cziczeryn zabawi tylko jeden dzień, poczem niezwłocznie uda się w dalszą drogę do Frankfurtu nad Menem, prasa dzisiejsza dowiadyuje się, że pobyt sowieckiego komisarza spraw zagr. w Berlinie potrwa 3 do 6 dni. W tym czasie ma on odbyć szereg konferencji politycznych, m. in. z min. Stresemannem, z którym omawiać będzie zarówno sprawy polityczne, jak i szereg aktualnych zagadnień gospodarczych między Rosją a Niemcami, a przedewszystkiem sprawę tranzytu niemieckiego przez Polskę. Prasa berlińska delikatnie zaznacza, że Cziczeryn interesuje się żywo kwestjami, będącymi przedmiotem rokowań między gabinetami Anglii, Francji, Włoch i Niemiec, jak również przebiegiem obrad genewskich oraz, że ma on zamiar wszcząć w czasie swego pobytu w Niemczech rokowania dyplomatyczne z Paryżem, celem przygotowania spotkania z Briandem. W tutejszych kołach parlamentarnych przypuszczają, że Cziczeryn oczekuje obecnie tylko spotkania między Chamberlainem a Briandem w Paryżu, aby móc się wypowiedzieć na temat bieżących zagadnień polityki europejskiej. W związku z powyższymi kombinacjami nacjonalistyczna „Nachtausgabe”, czyniąc aluzje do ostatniego przemówienia Brianda, wyraża żywe niezadowolenie ze stanowiska francuskiego kierownika polityki zagranicznej w sprawie zniesienia kontroli wojskowej nad Niemcami, nazywając je nie wystarczającym i ponawia swą groźbę co do możliwości zerwania ze strony Niemiec rokowań z Francją w sprawie kontroli oraz porozumienia na podstawie programu w Thoiry.

umysłowości ludzkiej, kultury i urządzeń. To, co wzięła od Cystersów z Liège, od Benedyktynów i Czechów z orszaku Dąbrówki, z odsetkami oddawała na zadnieprskich i zasańskich rubieżach. Po wygaśnięciu Piastów i wprowadzeniu na tron Jagiellonów przesuwają się szkło w kalejdoskopie i nowy wylania się obraz. Polska wciąż się coraz dalej ku wschodowi, niesie cywilizację łacińską w ostępy Litwy, spełnia misję apostolską i oświatową, rozprzestrzeniając zarazem mocarstwowość i gotując się do odegrania potężnej roli na

rozstajach między dwiema cywilizacjami: łacińską i bizantyjską. Aż, wreszcie wspina się na płaszczyznę świętości i tężyzny, osadza płonki Jagiellońskie na tronach czeskim i węgierskim, staje się czynnikiem rozstrzygającym w Europie środkowej, ma możność promieniowania i przenikania w strony wielkiego księstwa moskiewskiego.

Z wymarciem Jagiellonów program nie kurczy się. Batory, nawet Zygmunt III prą gwałtem na wschód, i pozostawiają w dziedzictwie Sobieskiemu zagmatwany problem turec-

ki. Z olbrzymią szkodą zaniedbania kresów zachodnich i niedopuszczenia do rozrostu Brandenburgii, przecięcia Sobieski węzeł gordyjski pod Wiedniem, zdusił osmanizm, ocalił cywilizację chrześcijańską i w ten sposób uzewnętrznił miarę najwyższego poświęcenia polskiego w obronie ideologii i ideałów, nie szukających wyłącznie korzyści. Wszystko to były czyny i programy aż do chwili upadku, wszystko wytyczne i wskazania na szeroką miarę. Nawet w polityce wewnętrznej wyłączone niemal przypadkowość. Po Piastowskiej konsolidacji państwa, po uposażeniu mieszczaństwa i obwarowaniu stanu wojennych kmieci pod protekcją królów, nastąpiły okresy załamywania się Polski demokratycznej wzorem zachodu, szlachta starła wolności chłopskie i wolności mieszczańskie, ale dążyła zarazem do wytworzenia ustroju w ramach parlamentarnych, szła zatem narówni z Anglią, chociaż wybujałość i pożądlliwość „królewiat” magnackich zamiast udoskonalić formy konstytucyjne, uczyniła z nich kolebę anarchii. W każdym razie była myśl, było zdrowie w zamiarze, były zawrotne nawet i wspaniałe poczęcia, gdy w złotym wieku literatury Polska tworzyła basen dla wulkanicznych umysłowych wstrząsów.

Co dzisiaj? Mierzwa! Zaczęło się budowanie przez budowniczych z nieprawdopodobnego wydarzenia, przez partactwo, niechlujstwo, złą wolę i wkładanie ręki do cudzej kieszeni. Zdmuchnięto błyskawicznie szybko dawniejsze świętości i uczucia bezsprawienia im nawet skromnego porzeczku, jakby orkan przeszedł po przestrzeni polskiej i wszystko wyrwał z konarami. Nie wyrwał dlatego, że było nieużyteczne, zblakłe i do niczego, ale w niepamięci uszanowania wartości, nie dającej się przetopić w tyglu na srebrniki. Słusznie powiedział Dmowski, że nastąpił rozbiór Polski, tym razem przez Polaków! Ludzkość i narody nie mogą żyć tylko łapczywością, nabijaniem kiesi i obgryzaniem dobrych kości, nie mogą tuczyć się przeważnie krzywdą bezbronnych i oddechać asafetydą, nie tlenem błogosławionym, unoszącym je w blaski, w przestworza marzeń i najszlachetniejszych podnieć. Polska, cementowana ręką partactwa nie zdobyła się przez osiem lat wskrzeszonej samoistności ani na program państwowy wewnętrzny ani zewnętrzny, i ciągle jeszcze przypomina owego szlachcica z dobrego „illo tempore”, który kładzie się spać mimo okrutnych nieporządków na folwarku, pocieszając się myślą, że „jakoś to będzie”, choćby naokół gniło i pleśniało. W tem tkwi tragedia nasza. Był czysto dojrzątkowski, żadnego wykresu mocnego i rozumnego, omdlewanie wobec czynu, odkładanie, słowem bezkrwistość. A, program wewnętrzny łączy się ściśle z zewnętrznym, gdyż tylko państwo spojone, ugruntowane i dokładnie zmontowane jest w stanie przeprowadzić swoją wolę, swoje chcenia i wytrwale dążyć do celu. Inaczej wszystkie jego groźby, gesty, słowa, zamieniają się w pantomimę, w pozę i kończą się przegraną. Położenie nasze w kraju zabija politykę zagranic-

czną. Dotychczasowe poczynania w tej dziedzinie były ruchem, kierowanym obcą ręką lub usiłowaniem rocznego dzieciaka, próbującego samodzielnego chodu. Winą tego niemożliwego jest niewątpliwie bezpłodność urzędu spraw zagranicznych, brak linii i celu, nieumiejętność objęcia zawiąklanych koniunktur, ale także — i to w znacznej mierze — chaos w ścianach domowych. Trzeba istotnie człowieka niezwykłego, aby z kompasem w dłoni umiał kres położyć przypadkowości i zamienić ją na program wieloletni, wykonywany następnie przez pokolenia. Kto uzna tę prawdę zrozumie natychmiast, że w duszy społeczeństwa drzemie tę sknota uświadomiona czy nieświadoma za porzuceniem snów jednej nocy i oddaniem się czemuś ustalonym i prowadzącemu z zaduchem dzisiejszości do twórczych czynów. I stąd nastroje wyczekiwania i gotowość zszeregowania się pod jedną komendą znacznie potężniejsza, niż lu dziom się zdaje. „Niech djabeł robi, hyle zrobił” — mówi nieraz prosty człowiek, ale w rzeczywistości chodzi o głosiciela światła i wykonawcę wielkich przeznaczeń. „Czarowna wiza przyszłości”, o której wspomina Lempicki, przyjdzie z programem realnym, z krwi i kości rasowym, z programem wyprowadzenia Rzeczypospolitej na szerokie gościńce.

Warszawa, w grudniu 1926.

W. K.

Kronika telegraficzna.

Ziemia zerwał rokowania z robotnikami.

Warszawa, 2. 12. (Tel. wł.) Od dłuższego czasu toczyły się rokowania między związkami zawodowym robotników rolnych, a związkami ziemian o umowę zbiorową w rolnictwie. Rokowania w pełnym toku zostały przez ziemian zerwane.

Powołanie rady finansowej.

Warszawa, 2. 12. (Tel. wł.) W najbliższym czasie Prezydent Rzeczypospolitej podpisze dekret o powołaniu do życia rady finansowej jako instytucji opiniodawczej przy Ministerstwie Skarbu. Rada składać się będzie z 10 członków, których mandaty trwać będą 3 lata. Do rady wejść mają: bankier Szereszewski; posłowie: Byrka, Lypacewicz, Michalski i szereg finansistów.

Jeden z Kemmererowców wraca, aby amerykańzować Polskę.

(AW). W roku 1927 przybywa ponownie do Polski członek misji prof. Kemmerera p. Clark, który otrzymał od szeregu przedsiębiorstw prywatnych propozycję zreorganizowania ich na zasadach amerykańskich.

„Centralne warsztaty kolejowe.”

Warszawa, 2. 12. (AW). W Warszawie odbyło się walne zgromadzenie akcjonariuszy fabryki „Wagon” w Ostrowie. Zgromadzenie przyjęło do wiadomości fakt sprzedaży rządowi za cenę 5,7 miliona fr. szwajcarskich, płatnych w 12 ratach kwartalnych przedsiębiorstwa sp. akc. „Wagon”, które to przedsiębiorstwo zostaje zamienione na centralne warsztaty kolejowe w Polsce.

18. XII. uruchomienie polskiej żeglugi w Gdyni.

(AW). Jak się dowiadujemy oficjalna uroczystość uruchomienia polskiej linii żeglugi w Gdyni została naznaczona na dzień 18 grudnia. Z ramienia rządu udaje się do Gdyni minister przemysłu i handlu Kwiatkowski.

Czy rząd robi wielkie głupstwo?

Byłoby niem rozwiązaniem Sejmu na tle zatargu o dekret kagańcowy.

Warszawa, 2. 12. (Tel. wł.) Pisma warszawskie donoszą, że rząd zastanawia się nad ewentualnym rozwiązaniem sejmu, w razie odrzucenia dekretu prasowego wniesionego do łaski marszałkowskiej w ubiegłym tygodniu. Wybory odbyłyby się w przeciągu 3 miesięcy na podstawie dotychczasowej ordynacji wyborczej. Rozstrzygnięcie ma zapas w przyszłym tygodniu.

Gdyby rząd właśnie z powodu zatargu o tę sprawę Sejm rozwiązał, zrobiłby **bardzo wielkie głupstwo**. Opinia stałaby bowiem po stronie Sejmu, który pod koniec swego żywota wystąpiłby we wdzięcznej roli obrońcy zasad demokratycznych gwałconych przez rząd.

Szykuje się podwyżka poborów dla urzędników.

Sprawa ta 8 grudnia zostanie załatwioną na posiedzeniu Rady Ministrów.

Warszawa, 1. 12. PAT. Wobec tego, że rząd już od listopada br. wypłaca pracownikom państwowym specjalny dodatek do uposażeń w charakterze na razie zasiłków, dodatek ten zamierza wypłacać dalej. Ponieważ zarówno forma prawna tego dodatku, jak i budżetowa nie była dotychczas ustalona, odbyła się dziś w Prezydium Rady Ministrów konferencja prezesa sejmowej komisji budżetowej p. Rymara z wicepremierem p. Bartlem z min. skarbu p. Czechowiczem i dyrektorem departamentu budżetowego p. Grodzyskim celem ustalenia formuły załatwienia tego zagadnienia na terenie

sejmowym. Ustalono, iż rząd uwzględni podwyżkę płac urzędników w prowizorium budżetowym na pierwszy kwartał 1927 r. i wskaże źródła pokrycia. Normy, ustalone w prowizorium budżetowym będą podstawą do obliczenia paragrafów, obejmujących wydatki osobowe czyli uposażenia w budżecie na rok 1927—28. Sprawa ta będzie ostatecznie ustalona w tonie rządu dn. 8 grudnia na posiedzeniu Rady Ministrów, poczem bezpośrednio wnieśli do Sejmu. Do tego czasu również minister skarbu ma ostatecznie ustalić źródło pokrycia i wysokość dodatku do uposażeń.

Pięcioprzymiotnikowe prawo głosowania w ordynacji wyborczej do miast.

O racjonalne użytkowanie sił urzędniczych w stanie nieczynnym.

Warszawa, 1. 12. (PAT). Sejmowa komisja administracyjna w dn. 1 grudnia rozpoczęła obrady nad projektem ordynacji wyborczej do miast. Referent pos. Jaworowski (PPS.) zalecił przyjęcie tekstu, uchwalonego przez komisję w pierwszym czytaniu i wskazał na kwestje sporne, do których zalicza: 1) kwestję składu komisji, 2) czy każde miasto ma stanowić okręg wyborczy, czy też, jak proponuje ZLN, podzielić miasta na okręgi z tem że cyfra ich ma się wahać od 5 do 12, oczywiście przy proporcjonalnym rozkładzie mandatów radzieckich. W głosowaniu komisja przyjęła art. 1 projektu ordynacji, zawierający zasadę pięcioprzymiotnikowego prawa głosowania do rad miejskich. Reszta

spornych artykułów odesłano do podkomisji. Jako punkt drugi porządku obrad komisji był wniosek ZLN. o nowelizacji art. 50 ustawy o państwowej służbie cywilnej. Wnioskodawcy proponują, aby urzędnicy państwowi, postawieni w stan nieczynny, o ile nie wysłużyli lat, potrzebnych do uzyskania emerytury, a posiadają odpowiednie kwalifikacji, byli użytkowani w służbie państwowej, a nie przedwcześnie spensjonowani. Przedstawiciel rządu prosił o odroczenie obrad nad tym punktem ze względu na to, że sprawa ta jest wielkiej wagi dla rządu, i rząd pragnie wobec niej zająć stanowisko. Zgodnie z tem żądaniem obrady nad tym punktem odroczone do posiedzenia czwartkowego.

Włochy otrzymają kolonię angielską Kenya.

Paryż, 1. 12. Korespondent „Chicago Tribune” donosi z Rzymu, że na konferencji między Chamberlainem i Briandem omówiona zostanie sprawa oddania Włochom angielskiej kolonii Kenya. Oddanie to za twierdzone zostanie specjalnym traktatem, zabezpieczającym interesy angielskie w tej kolonii. W ten sposób Włochy zdobędą nowe tereny dla swojej emigracji. Statut Kenya będzie miał formę mandatu, nadanego Włochom przez Ligę Narodów.

Uwaga Redakcji. Kenia nazwana tak od szczytu 5520 mtr. wysokiego obejmuje 644 400 km², czyli więcej niż Francja lub Niemcy, ma natomiast tylko 2 1/2 miliona mieszkańców w tem 36 000 Hindusów i Arabów, a 10 000 Europejczyków. — Kenia leży nad Oceanem Indyjskim pomiędzy rzekami Umba i Juba, na zachodzie aż po jeziora Victoria Nyanza i Uganda. Na północy od Kenia leży Włochka Somalia. Obszar Kenia nosi nazwę tę dopiero od roku 1920, przedtem nazywano go Protektoratem Wschodniej Afryki. Dlatego nawet na nowych mapach trudno go znaleźć.

Zbrojna akcja mocarstw europejskich w Chinach.

Londyn, 2. 12. (AW.) Wiadomości nadchodzące z Chin brzmią coraz głośniejsz. Nadchodzą telegramy, iż oddziały wojskowe mocarstw zmuszone zostały do wyładowania. Pod miastem Hankou skoncentrowała się flota angielska, francuska i amerykańska. Przewiduje się, że w najbliższym czasie rozpocznie się tam wspólna akcja międzynarodowa.

Również położenie w Szanghaju i na południu od tego miasta jest bardzo poważne. Na skutek wzmożenia agitacji sowieckiej, idącej od Kantonu oraz sytuacji, wytworzonej świeżo dymisją rządu pekińskiego, oczekuje się ostatecznej walki wzdłuż rzeki Jang Tse między północnymi a południowymi Chinami.

Awantury w sejmie gdańskim

Gdańsk, 2. 12. (AW). Na wczorajszym posiedzeniu sejmu gdańskiego w czasie omawiania sprawy zasiłków dla bezrobotnych doszło do poważnych awantur. Komuniści postawili wniosek, ażeby na koszt senatu natychmiast powrócili do Gdańska emigranci gdańscy w Argentynie. W tym czasie odbyła się przed gmachem sejmu tłumna demonstracja rodzin emigrantów, przyczem poślanka komunistyczna Kraeft usiłowała wtargnąć na salę obrad na czele kilkudziesięciu kobiet. Atak ten został powstrzymany przez posłów.

Ministerstwo Reichswehry okłamało parlament.

Berlin, 1. 12. (AW). Na dzisiejszym posiedzeniu skreślono, mimo opozycji niemieckiej partii ludowej i niemiecko narodowych pozycję w budżecie Reichswehry, przeznaczone dla sił nadetatowych, przyczem doszło do incydentu. Sprawozdawca parlamentarny w komisji dla spraw Reichswehry, socjalista Stücklon wystąpił z zarzutem, że ministerstwo Reichswehry podało mu nieścisłe sumy, wydane na zakup karabinów, skutkiem czego parlament został fałszywie poinformowany. Niemiecko-narodowi stanęli w obronie Reichswehry.

Nieudany zamach na Primo de Riverę.

Madryt, 1. 12. (PAT). Policja aresztowała tu pewnego anarchistrę, który przygotował zamach na Primo de Riverę oraz na ministra spraw wewn. W mieszkaniu aresztowanego znaleziono kilka bomb.

Królowa rumuńska w Paryżu.

Paryż, 1. 12. (PAT) Królowa Marja zrywała tu wczoraj wieczorem.

Wielki pożar filmów.

Budapeszt, 1. 12. (PAT) W wypożyczalni filmów „Fonament” przy ul. Ludwika Kossutha wybuchł dziś pożar. Ofiarą płomieni padł cały budunek. Spłonęło 6 centnarów filmów. Wiele osób odniosło rany.

Bank Polski płacił dnia 2. XII. za:

dolary amerykańskie	8,95—8,96
funtyszterlingów	43,58
franki szwajcarskie	173,20
franki francuskie	32,50
marki niemieckie	213,25
guldeny gdańskie	172,89
szylingi austriackie	126,60
korony czeskie	26,58

Wartość złota. Pan minister skarbu ustalił wartość jednego grama złota na dzień 2 grudnia 1926 roku na 5 złotych, 98,16 groszy.

Cedula urzędowa z 1 grudnia 1926.

Kurs w złotych (za 1 000 mk. nom.)	
3 1/2—4 Poznańskie listy zastawne (przedwojenne)	67— (za 1000 mk. nom.)
8% dolarowe listy Poznańskie Ziemstwa Kredytowy	—6,65 (za 1 dolar)
6% listy zbożowe Poznańskiego Ziemstwa Kredytowy	16,30— (za 1 ctr mtr.)
5% Pożyczka konwersyjna	0,50 (za 1 złoty)
Akcje bankowe:	
Kurs w złotych (za 1 akcję)	
Bank Kwilecki, Potocki i S-ka I—VIII em.	3,50
Bank Zw. Spółek. Zar. I—XI em	5,60—5,75
Akcje przemysłowe:	
Kurs w złotych (za 1 akcję)	
Brzeski-Auto I—III	2,50
Cegielski H. I—em	—15,00
Poznańska Spółka Drzewna i VII em.	0,50
Unia daw Ventzke I—III em	—6,35
Wytwórnia Chemiczna I—VI em.	—0,60
Tendencja: Bez zmiany	

Kino Kristal

Początek o godz. 6.45 i 8.45

Passé-partout i bilety bezpłatne nieważne.

Dziś czwartek premjera! Bezsprzecznie Monumentalne Arcydzieło produkcji Europejskiej sezonu 1926/27. Dziś czwartek premjera!

„Kurjer Carski”

według słynnej powieści Jules Verne'a pt. „Michael Strogoff”.

Piękna wystawa! Nadzw. gra artystów! 15.000 statystów! Kolorowe sceny!

Mimo olbrzymich kosztów obrazu, ceny wstępu zwykłe! Bilety ulgowe jak zwykle ważne!

W rolach głównych:

I. Mozzuchin
N. Kowanko

Reżyser: Turżański.

Nadprogram: „Sprzedajemy na rary”

komedia w 2 aktach.

Wpierw rozbrojenie Niemiec a potem zniesienie kontroli alianckiej.

Sprawa fortyfikacji nad granicą Polski — Francja żąda ich zniesienia, Anglja nie nalega.

Berlin, 1. 12. (Pat.) Brukselski przedstawiciel „Socialistischer Presse-Dienst” dowiada się następujących szczegółów o rokowaniach międzysojuszniczych w sprawie kontroli wojskowej w Niemczech. Na pierwszym planie znajduje się zadanie rozbrojenia, które Niemcy będą musiały przeprowadzić, zanim jeszcze nastąpi wycofanie komisji kontrolnej. Londyn i Paryż nie dopuszczają do uwzględnienia sprzeciwów niemieckich co do przymusowej sprzedaży objętych listą obiektów wojskowych. Zarówno Francja, jak i Anglja domagają się zupełnie jasnego sformułowania zakazu fabrykacji materiałów wojennych na terenie Rzeszy i to nie tylko fabrykacji samej amunicji, lecz i maszyn, służących do jej wyrobu, wychodząc z założenia, że tolerowanie przemysłu wojennego w Niemczech godziłoby w interesy pokoju europejskiego. Korespondent utrzymuje w dalszym ciągu, że różnice zdań między zapa-

trywaniami rządu francuskiego i angielskiego dotyczą jedynie sprawy niemieckich fortyfikacji na wschodnich kresach. Według opinii korespondenta Francja domaga się bezwarunkowo ich zniesienia, podczas gdy zdaniem Anglii tego rodzaju zadania nie wchodzi w zakres przyjętych przez Niemcy warunków rozbrojeniowych. Francja pozatem uważa, że prawo inwestycyjne Ligi Narodów musi być dokładnie określone i opisane, zanim jeszcze komisja kontroli wojskowej zostanie z Niemiec odwołana. Interregnum między działaniem tych dwu systemów kontroli Francja uważa za niebezpieczne. O odróżnieniu Nadrenji rząd francuski nie chce słyszeć, dopóki Francja nie uzyska gwarancji pewności co do spłaty obligacji kolejowych. Paryż byłby skłonny do udzielenia pewnych ulg w tym kierunku, jednakże przed ostatecznym opróżnieniem terenów okupowanych.

Przedwczesna była radość niemiecka.

Briand o przyjaźni francusko-włoskiej. — Francja żąda gwarancji od Niemiec.

Paryż, 1. 12. (PAT) Podczas dyskusji w izbie nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych zabrał głos Briand, podkreślając, że w przeciwieństwie do zapewnień komunistów izba nie domagała się nigdy ewakuacji Syrii, natomiast powzięła postanowienie wręcz odmienne. Francja — mówił Briand — zamierza wprowadzić w Syrii ustrój liberalny. Omawiając położenie w Chinach, Briand stwierdził, że władze francuskie podjęły tam akcję stopniową i pełną rozważli, zachowując solidarność międzynarodową i czuwając bacznie nad wypadkami. Nawiazując do niedawnych zajęć francusko-włoskich, Briand oświadczył: Kochamy Włochy, które mają niezaprzeczone prawo wybrania sobie formy rządów i mają również prawo podlegać napaściem złego humoru sa iednakże chwile, w których

należy się powstrzymać. Nasz ambasador otrzymał zadośćuczynienie i dobre stosunki zostały przywrócone. Włochy uznają, że ich rodzinne zamieszki poszły zbyt daleko i winny się zakończyć. Oba kraje powołane są do życia w dobrych stosunkach. W danej chwili — mówił Briand — wszystkie wysiłki winny być skierowane ku ustaleniu trwałego pokoju w Europie, lecz bez zbliżenia francusko-niemieckiego nie będzie trwałego pokoju. Fakt, że Niemcy podnieśli dobrowolnie układ w Locarno, który uznaje nasze granice i wyrzekły się stosowania siły przy załatwianiu możliwych zatargów nie jest sprawą podrzędną. Francja dała przykład dla zachęcenia innych narodów do zawierania układów rozjemczych. Czasem taka rozmowa, jak w Thoiry, może spowodować zmianę sytuacji między Fran-

cją i Niemcami. Najważniejszym jest obustronna dobra wola, lecz Francja chce mieć istotne gwarancje pokojowe. W dalszym ciągu swego przemówienia Briand oświadczył, że jego zdaniem zażądanie bezwzględności winno być załatwione przedewszystkiem. Do czasów Locarna Francja wielokrotnie uczyniła zadość życzeniom Rzeszy. W zakończeniu Briand oświadczył, że wobec zlikwidowania (?) komisji kontrolnej i zastąpienia (?) jej działalność przez działalność Ligi Narodów, bezpieczeństwo Francji nie tylko się nie zmniejszyło, lecz przeciwnie, zostało zwiększone. Przemówienie Brianda przyjęte zostało przez izbę oklaskami.

(Uwaga Redakcji: O fakcie zniesienia koalicyjnej komisji kontroli w Niemczech i zastąpieniu jej przez podobną Komisję Ligi Narodów nie wiadomo. Sprawa ta na razie jest projektem.)

Trochę siryki.

Czytam w twych oczach jakieś oskarżenie,
Twój wzrok tak rani, niby ostrze dźwi,
Na nasze szczęście padły nagle cienie,
W naszą piosenkę zaplątał się zgrzyt.

Słowa i czyny swe przebiegam w skrócie,
Przesuwam w myślach swoich dzień za dniem
Ze zawiniłem mów mi przezcucie,
Ale dokładnie jeszcze nie wiem w czym.

Czy w sen kapryśny zaraz po północy
Jakaś się ocha zaplątała twarz,
A zabić wizji ja nie miałem mocy
Bo spało serce, ta najlepsza straż!

Czy o twe ciało prowadziłem targi,
Walcząc jak Shylok o najmniejszy kęs,
Czy zbyt zuchwałe były moje wargi?
Zbyt głodne oczy bez przymkniętych rzęs?

Czy pijąc miłość dziko i bezmiernie,
Będąc pijany swem szczęściem jak bóg,
Traciłem nogą niebacznie o ciernię,
Które ci ścieleją się u życia dróg?

Ze jestem winny — wyznaję w pokorze,
Czekam na wyrok niemy i bez lez,
Zgryzota weszła w moje ciche łoża,
Smutek się włóczy za mną niby pies.

Na gilotynę zasądz mnie, kochana,
Karę z twej ręki ja przyjmę bez skarg,
Ma głowa spada już na twe kolana,
Najśrodszy kacie — daj mi pić z twych warg!

HENRYK ZBIERZCZOWSKI.

Statystyka talentów.

Jeżeli wiara w skuteczność reglamentacji, statystyk, norm itd w komunistycznej Rosji oddawna już zawiódła w stosunku do życia gospodarczego, to jednak pokutuje ona w innych dziedzinach, płodząc nonsensy komunistyczne, które marmię się ogłupiane społeczeństwo.

Oto w Moskwie zrzeszenie naturalistów-samouków wydało książkę niejakiego Moelestowa pod tytułem: „Statystyka talentów”. Autor traktuje o konieczności ujawnienia talentów, kryjących się w głębiach mas proletariackich, które zwykle gina lub osiągają swój cel drogą niesłychanej nędzy i wysiłku.

Światły ten autor ogłasza rewelacyjną, widoczną w komunistycznym środowisku prawdę, że talenty nie fabrykują się, lecz rodzą. Taki Szalpin lub Patti posiadają specjalną organizację aparatu głosowego i specjalne zdolności muzyczne; skrzyppkowie i pianiści posiadają specyficzną anatomję rąk. Wobec tego należy zorganizować na państwową skalę wylawanie talentów, a w tym celu stworzyć specjalny urząd do wysortowywania talentów.

Sowiecki naturalista w dołączonych do tej pracy zestawieniach twierdzi z całą dokładnością, że na tysiąc ludzi tej samej warstwy społecznej wypadają: idiotów 2, głupców 10, ludzi o zdolnościach poniżej średnich 222, przeciętnych 423, powyżej średnich 326, talentów 13, genjuszów aż 2—4.

Wobec tego w Sowietach ludzi do urzędów, mających wysortowywać talenty — nie zabraknie.

Spoleczeństwa burżuazyjne niestety nie mogą pochwalić się taką ilością genjuszów. Jedyną pociechą może służyć chyba to, że sam autor razem z innymi członkami zrzeszenia naturalistów-samouków zalicza się co najmniej do kategorii talentów. W. P.

Trocki ambasadorem w Londynie?

Londyn, 2. 12. (AW.) Jedno z pism angielskich podaje nieprawdopodobnie brzmiącą wiadomość, jakoby Trocki miał czynić starania o objęcie stanowiska w Londynie w miejsce zmarłego ambasadora Krasina.

Spadek po proletariackim dyplomacie.

Angielskie gazety donoszą, że majątek, jaki pozostawił po sobie Krasin, wynosi 3 miliony funtów szterlingów.

ALFRED ARDEN.

(14)

Zemsta bogini Kali

(Prawo przedruku i przekładu zastrzeżone.)

(Ciąg dalszy)

...Nie żyje, został zabity podczas oblavy w Benares — dodał, patrząc z uśmiechem na przerażone oblicze prefekta, które nabrzmiało nagle purpurą głębokiego wzruszenia.

— Zwarjowałeś czy kpisz sobie ze mnie?! — krzyknął nagle Dartigne, z trudem łowiąc oddech i potrząsając silnie ramieniem Kalchasa.

— Nie zwarjowałem, poprostu pół godziny temu otrzymałem od Maltera raport radjofonem. Radjofonem z Benares. No przestań, bo wytręszysz ze mnie duszę!...

— Bluff, napewno bluff! Albo poprostu omyłka! — gorączkował się prefekt.

— Wykluczone, sprawdziłem do brzo, otrzymałem zresztą już przedtem iskrową fotografię trupa...

— Opowiedz, dokładnie opowiedz — sapał prefekt osunawszy się ciężko na fotel. Na twarzy jego znać było radość, zmieszana z niedowierzaniem.

— Właśnie mam zamiar to zrobić — uśmiechnął się Kalchas, czepiając prefekta cygarem i siadając wygodnie naprzeciw w szerokim amerykańskim krześle.

— Więc słuchaj... Nasz groźny wróg, jak ci wiadomo, od miesiąca nie dawał nam znaku życia. Zaszył się gdzieś w mysia dziurę i czekał. Wiedziałem już z doświadczenia jak groźne, jak niepokojące są te jego chwile milczenia. Czułem niemal wokół siebie czające się cienie zbrodni, które czekają tylko na sposobną chwilę, by wyjść na światło dzienne z ukrycia. Wiesz, że mam silne nerwy i że się nie poddaję wzruszeniom, a jednak niemile mnie mroził każdy nieoczekiwany dzwonek telefonu i każda nieoczekiwana depesza. W każdym urzędniku, zgłaszającym się nagle do biura widziałem zwiastuna nieszczęścia...

Przedewszystkiem bałem się o naszego profesora z Sztokholmu. Już wtedy było ogólnie wiadomem, że jest on najpoważniejszym kandydatem do nagrody Nobla. Nazwisko Van Gelle'a nieustannie przewijało się przez szpalty prasy, jego epokowe dzieło o „Zagadce Indyjskiego Jogi”, które miało mu otworzyć drzwi do Panteonu sławy, tłumaczono niemal na wszystkie języki. Rozumiesz zatem, że miałem się czego obawiać. Pomyśl, cóż za znakomita okazja dla naszego mściwego Hindusa. Nie było wykluczone wcale, że czekał on na tę chwilę. Zbrodnia w tych warunkach, rzuciłaby postrach na cały świat cywilizowany, byłaby nowym dokumentem jego strasznej mocy, i ostrzeżeniem okrutnem, rzuconem w

stronę tych, co chcą potargać zasłony tajemnic, wiszące nad świętymi wodami Gangesu.

Rzecz prosta, że Van Gelle'a otoczyłem czujną, choć niewidzialną opieką. Czterdziestu najlepszych najbar dziej zaufanych agentów wyposażonych we wszelkie instrukcje, pod doświadczeniem dowództwem Martella — działało z mego ramienia w Sztokholmie. Co kilka godzin odbierałem od nich radjofonem szczegółowy raport. Policja sztokholmska poinformowana najogólniej przezemnie o wszystkim, szła nam na rękę w najmniejszym szczególe, ofiarowawszy chętną i wydatną pomoc. Jak widzisz zrobiłem wszystko, by cios spodziewany uprzędzić. Gotowałem się do walnej rozprawy.

Na szczęście miałem się wkrótce przekonać o bezpodstawności obaw. Trzy dni temu otrzymałem wiadomość, że Ramajoga (używam nazwy, pod którą zbrodniarz figuruje w naszych dokumentach) wypłynął nagle z ukrycia w Benares... Zatem chwilowo mogłem być spokojny o Van Gelle'a. Natychmiast zleciłem Martellemu wsiąść na aeroplan, wylądować w Benares i tam objąć komendę nad akcją zmierzającą do wyłowienia zbrodniarza. Przyznam się, że uważałem to zgóry za chybiony manewr. Gdzież mógł się czuć Rama Joga bezpieczniej jak u siebie w domu? Ale nie chciałem mieć sobie nic do wyrzucenia...

Wczoraj otrzymałem od Martelle'a pierwszy sygnał, że wylądował szczęśliwie w Benares, że rozpatrzył się już w sytuacji, że znajduje się na śladach zbrodniarza i że szykuje swych ludzi do wielkiej oblavy na niego. Od będącego na naszym żołdzie fakira (nawet na „świętych ascetów” działa czasem złota!) otrzymał dokładną wiadomość, o miejscu gdzie się Rama Joga ukrywa. Schronieniem jego był mały ustronny, z dawną opuszczony meczet, a właściwie ruiny meczetu, znajdującego się na przeciwnym brzegu od świętego miasta wybrzeżu Gangesu, wybrzeżu wykłętym przez brahminów i unikaniem troskliwie przez wiernych. Rama Joga widocznie stał ponad kłatwą... Tem bezpieczniej czuł się na tem bezwzględnie pustkowiu. Nie wiem w jaki sposób zdołał tu wwtropić go fakir. Dość, że w cieniach nocy Martell miał się przeprowadzić przez Ganges wraz z licznym oddziałem policji i otoczyć ruiny meczetu. Z brzaskiem dnia miał zacieśnić sieci i wyłowić „rybę”.

Tak brzmiał raport z Benares... Przyjąłem go ze sceptycyzmem. Znałem przecież szatańskie sztuczki tego zbrodniczego Hindusa. Byłem pewny, że nie da się wiaść w tak łatwy i prosty sposób. Ileż to razy urządził nam podobne oblavy i zawsze zdołał nam ująć z ręki w dziwny, niewytłumaczony sposób...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Cziczczina oczekują w Londynie.

„Echo de Paris” podaje wiadomość z Londynu, że tamtejsze polityczne sfery oczekują przyjazdu Cziczczina do Londynu w związku z odbyć się mającymi układami anglo-sowieckimi.

**Zmiany na stanowiskach przewod-
ców partii komunistycznej.**

Sowiecka Agencja Tel. donosi, że Zinowjew został mianowany członkiem prezydium państwowej komisji plantowej w Rosji. Kamieniew został politycznym przedstawicielem sowieckim w Rzymie na miejsce Kierzeńcewa. Kto zastąpi Krassina w Londynie, dotąd jeszcze niewiadomo. W Moskwie są zdania, że najprawdopodobniejszym kandydatem na placówkę dyplomatyczną w Londynie byłby jeden ze znawców spraw gospodarczych i wymieniają niejakiego Kwiringa.

Nowe dyrektorjum w Kłajpedzie.

Kłajpeda, 2. 12. (AW.) Na posiedzeniu sejmiku kłajpedzkiego w dniu 30 listopada zostało odczytane oświadczenie programowe nowego dyrektorjumu. Oświadczenie to przeczytał w języku niemieckim prezydent Falk i w języku litewskim członek dyrektorjumu Borchert. Poza sprawami bieżącymi wyrażono tam nadzieję, że rząd kowieński poprze usiłowania nowego dyrektorjumu kłajpedzkiego. Po odczytaniu oświadczenia, sejm odroczył dyskusję do środy. Charakterystycznym jest, iż w związku z przewidywanym votum nieufności dla nowego dyrektorjumu, ze strony kłajpedzkiej partii rolniczej i partii ludowej, urzędowy organ „Lietuva” wystąpił dziś z szeregiem ostrych ataków pod adresem Kłajpedy, zapowiadając nawet zastosowanie środków represyjnych przeciw opozycji.

**Sowiecko-łotewskie układy
przerwane.**

Z Rygi donoszą, że układy ze Sowiekami zostały zawieszono. Sowieci nie wysłały do Łotwy delegacji, która miała prowadzić układy handlowe z Łotwą, tłumacząc się tem, że obecnie są w toku układy handlowe z Japonją i Litwą.

Z KRAJU.**Ks. Prymas u marszałka Sejmu.**

Dnia 30 ub. m. Marszałek Sejmu, Rataj podejmował śniadaniem bawiącego w Warszawie ks. Prymasa Hlonda oraz arcyb. Przędzieckiego.

**Zwycięstwo N. P. R. Iewicy
w Łódzkiem.**

Dn. 28 ub. m. w Łodzi odbył się wojewódzki zjazd N. P. R., na którym miał być ostatecznie zdecydowany stosunek do dwóch odłamów stronnictwa. Na zjazd przybyło 100 delegatów województwa. Po referacie p. Waszkiewicza toczyła się dyskusja, w rezultacie której wszystkie wnioski prawicowe posła Michałaka zostały odrzucone. Następnie przystąpiono do głosowania. Głosowano na dwie listy: 1) posła Michałaka — prawicowa która otrzymała 6 głosów i listę posła Waszkiewicza — 59 głosów.

Za podrabianie obrazów.

Policja krakowska aresztowała Jana Czarnochowskiego, który podrabiał obrazy Rychter-Janowskiej Setkowieza i Jerzego Kossaka, podpisując ich nazwiska na kopjach przez siebie malowanych. Obrazy te sprzedawał Czarnochowski jako oryginały znajdując nabywców nawet w niektórych salonach sztuki. Czarnochowski znany był w sferach policyjnych jako włamywacz, ale nigdy nie przypuszczano, aby posiadał talent malarski.

**Znowu zbrodni czy zamach ucznia
na profesora.**

Z Kielc donoszą, że uczeń tamtejszej szkoły handlowej 13-letni Gajda, usiłował dwukrotnie wystrzelać rewolwerowym pozbawić życia profesora Siedlowskiego. Następnie sam usiłował odebrać sobie życie. Strzały na szczęście jednak chybiły.

Posady rządowe dla wysłużonych podoficerów.

Ministrowie muszą ministerstwu spraw wojskowych przedkładać wykazy wolnych posad.

Jak już donosiliśmy, ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów, w którym na wszystkie instytucje rządowe, samorządowe oraz zakłady i instytucje, korzystające z subsydjów rządowych, nałożony został obowiązek przyjmowania na wakujące stanowiska, wymagające niższego wykształcenia, przedewszystkiem wysłużonych podoficerów zawodowych, następnie zaś dopiero — innych kandydatów. Rodzaj i liczbę takich stanowisk ustalają ministrowie, którzy wykonują też nadzór nad wykonaniem rozporządzenia Rady Ministrów, oraz przesyłają ministrowi spraw wojskowych perjodycznie wykazy stanowisk, wakujących w najbliższym kwartale.

Kwalifikowanie wysłużonych podoficerów zawodowych przeprowadza komisja kwalifikacyjna przy ministerstwie spraw wojskowych. Skład jej ustali oddzielnym rozporządze-

niem minister spraw wojskowych. Do komisji wchodzi przedstawiciele zainteresowanych ministerjów.

Ustalone przez komisję listy kolejności zakwalifikowanych kandydatów przesyłane są do władz, uprawnionych do nadawania wspomnianych stanowisk, przyczem władze te winny w ciągu dni 14 rozstrzygnąć o przyjęciu lub odrzuceniu kandydatów. W wypadkach nieprzyjęcia winny być podane powody tego.

Nieobjęcie stanowisk w terminie, przewidzianym przez przepisy służbowe bez uzasadnionych powodów, powoduje utratę prawa do stanowiska, na rzecz następcy w kolejności pierwszeństwa. Dwukrotne nieobjęcie stanowiska bez uzasadnionych powodów powoduje utratę prawa otrzymania stanowiska na podstawie art. 99 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

P. Bartel i krótkie sukienki.

Powstały ponoć na komisji bole (Erdcja zawsze skłonna do potyczek), że pan minister nie zabrał w szkole Nosić panienkom zbyt krótkich spódnicek.

Dobrze się odciął oświaty suweren, W sprawie sukienek nie szukając paktu: „Krótkie spódniczki, to nie jest mój teren, Lecz sprawa reform, skromności i taktu”.

HENRYK ZBIERZCHOWSKI.

Co w Sejmie jest nietykalmem?

Warszawa, 1. 12. (Tel. wł.) Skonfiskowany tu został numer gazety „Lemierz” za umieszczenie wniosków poselskich N. P. Ch. w sprawie dekretu prasowego. Na skutek interwencji marszałka sejmu wyjaśnił minister spraw wewnętrznych, że tylko sprawozdania z obrad sejmowych są nietykalne, a nie poszczególne momenty z przebiegu posiedzenia jak wnioski poselskie itd.

Łwów ku czci Kasprowicza.

W auli uniwersytetu im. Jana Kazimierza odbyła się dziś uroczysta akademja ku czci śp. Jana Kasprowicza. Przemówienie wygłosił rektor uniwersytetu prof. Siemiradzki. Poza tem wygłosił odczyt prof. Kleiner pt. „Twórczość Kasprowicza”.

**Zjazd dziennikarzy żydowskich
w Wilnie.**

Dnia 19 i 20 grudnia br. odbył się w Wilnie zjazd dziennikarzy i literatów żydowskich z całej Polski. Porządek dziennego zjazdu obejmuje m. in. sprawy: 1) Obecna sytuacja prasy żydowskiej na prowincji 2) Sprawa bezrobocia. 3) Założenie ogólnego żydowskiego biura prasowego.

Konsulat czechosłowacki w Łodzi.

W związku z wzmożonym zainteresowaniem się Czechosłowacji przemysłem łódzkim i odwrotnie ma być w najbliższej przyszłości utworzony w Łodzi konsulat czechosłowacki z tem, że stanowisko konsula (honorowego) objąłby jeden z wybitniejszych przemysłowców łódzkich.

Sprawa ulenszeń w rozkładzie jazdy.

Dn. 29 i 30 ub. m. odbyła się w ministerjum komunikacji konferencja przedstawicieli wszystkich dyrekcji kolejowych przy współudziale delegata Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Przewodniczył dyrektor departamentu eksploatacyjnego M. K. Inż. W. Czapski. Konferencja opracowała i ugodniła projekty zmian i ulepszeń w kolejowym rozkładzie jazdy, który zacznie obowiązywać od 15-go maja roku przyszłego.

**Wielka afera przemysłowa
we Lwowie.**

Policja śledcza we Lwowie wykryła szajkę przemytników, którzy sprowadzili z zagranicy zakazane preparaty lecznicze i koksiny z Niemiec, oraz 4 brzykawali falsyfikaty leków

**Oskarżony o popełnienie
38-mln oszustw.**

Przed lwowskim trybunałem karnym rozpoczęła się rozprawa przeciw b. właścicielowi biura handlowego „Polimex” dr. Ignacemu Arnoldowi, oskarżonemu o dokonanie 35 oszustw. Proces wzbudził ogromne zainteresowanie w lwowskich sferach kupieckich i potrwa 8 dni. Do rozprawy powołano kilkudziesięciu świadków.

**16-letni chłopiec stawia opór
bandytom.**

We wsi Boglewice, gminy Jasieniec pow. grójeckiego, nieznanymi sprawcy wtargnęli do mieszkania Maroszków i zrabowali im 1500 złotych gotówką. Złoczyńcom stawiał opór 16-letni syn Maroszków, który został pobity do utraty przytomności. Poszukiwania bandytów nie dały dotąd pożytecznego wyniku.

Likwidacja Związku Lokatorów.

W Warszawie odbyło się walne zebranie członków Powszechnego Związku Lokatorów i Sublokatorów Rzeczypospolitej Polskiej. Celem zebrania była likwidacja Związku, gdyż jak stwierdził prezes zarządu, Związek nie przynosił żadnej korzyści członkom. Po wyjaśnieniach zarządu, liczenie zebrani członkowie jednomyślnie, przy trzech wstrzymujących się od głosowania, przyjęli rezolucję niezwłocznego zlikwidowania Związku. Majątek Związku, wynoszący około 3000 złotych, ma być przekazany Pogotowiu Ratunkowemu.

**Ilu Polaków kończy zagranicą.
Uniwersytet.**

Ministerstwo Oświaty przesłało do rektoratów wszystkich uniwersytetów polskich poniższy, dużo mówiący okólnik:

„Ministerstwo przesyła do wiadomości następujący ustęp pisma Ambasady Polskiej w Paryżu z dnia 2-go sierpnia r., dotyczący studjów Polaków w Szkole Nauk Politycznych (Ecole des Sciences Politiques) w Paryżu:

„Z 65 Polaków, którzy rozpoczęli dwuletnie kursa z r. 1924 na 1925 zapisało się na drugi kurs tylko 32 z których przedstawiło się do egzaminu 12, a sześciu tylko otrzymało rzeczywiście dyplom. Wynika z tego, że rezultat nauki pobieranej przez Polaków w Szkole Nauk Politycznych, przedstawia się wręcz ujemnie, a fakt ten zwrócił uwagę kompetentnych sfer naukowych francuskich.

Powyższy stan rzeczy jest tembardziej uderzający, że w dawniejszych latach Polacy studenci nie tylko wysuwali się na czoło obcokrajowców, lecz bardzo często szli na równi ze studentami francuskimi, przedstawiając się do egzaminów i otrzymując dyplomy a nawet specjalne odznaczenia i nagrody”.

Niemcy elektryfikują pogranicze.

Olsztyn, 2 grudnia 1926 r.

Na pograniczu polsko-niemieckim w miejscowościach Jeze i Marienfeld, pow. jańsborskiego, w odległości kilku kilometrów od pasa granicznego władze niemieckie przystąpiły do budowy wielkiej elektrowni o silnem napięciu. Koszta budo-

wy ponosić ma częściowo skarb niemiecki, częściowo zaś samorzady tych miejscowości. Budowa elektrowni ma na celu oświetlenie miejscowości, położonych w pasie granicznym i umożliwienie władzom bezpieczeństwa zwalczania przemytnictwa.

Po ucieczce 10 więźniów z więzienia w Gliwicach.

Z Katowic donoszą:

Sprawa zbiegłych 10 więźniów politycznych z więzienia w Gliwicach jest przez nacjonalistyczną prasę niemiecką gwałtownie rozdmuchiwana, przyczem prasa ta twierdzi, twierdzi, że więźniowie ci odbici zostali przez jakieś bandy polskie, przybyłe rzekomo z G. Śląska. Prawda jest, że z więzienia w Gliwicach w nocy z 28 na 29 b. m. zbiegło 10 więźniów politycznych, którzy jednakże wydostali się na wolność przy pomocy niemieckich komunistów.

Nie stwierdzono do tej chwili, czy wszyscy zbiegli więźniowie przekroczyli granicę polską (prócz 2, którzy byli obywatelami polskimi). Istnieją natomiast poszlaki, iż w myśł wskazówek, niemieckich komunistów, reszta zbiegłych udała się w stronę Berlina. To też kampanję prasy niemieckiej o wkroczeniu na terytorjum Niemiec uzbrojonych band polskich, które zwolnić miały więźniów politycznych, określić należy jako śmieszna i wręcz fantastyczną.

Reichswehra a bojówki na Śląsku Opolskim.

Wrocław, 1. 12. (PAT) Tutejszy organ demokratyczny „Breslauer Zeitung”, pismo które zawsze żywo popierało politykę ministra Reichswehry dr. Geslera, potwierdza rewe-

lacje socjalistycznego pisma „Breslauer Volkswache” o nielegalnych stosunkach, jakie łączą Reichswehre ze związkami bojowymi na niemieckim Śląsku.

Prawda o kościele narodowym i jego wodzu Hodurze.

Wykonywać praktyk religijnych „księżom” kościoła narodowego nie wolno. — Kto jest Hodur? — Kościół hodurów nie jest dziełem narodu polskiego. — My chcemy mieć Polskę narodową i katolicką.

Niedawno temu na Pomorzu zaczęli grasować agitatorzy tak zwane „kościół narodowy”, którzy mając na względzie tylko własne interesy, poczęli krzyczeć wśród ludności swą nową wiarę. Znalazła się pewna część odszczepieńców, która poszła za głosem agitatorów-wywrotowców i w niektórych miastach powołała tak zwane „parafie kościoła narodowego”, a ich przywódcy zaczęli odprawiać nabożeństwa, używając szat liturgicznych kościoła katolickiego.

Skutkiem tych bezprawii, władze musiały wystąpić przeciwko nowej sekcji, przeciwnej porządkowi publicznemu i wytoczyły szeregiem zwolenników „kościół narodowy” sprawy sądowe, które niebawem będą rozpatrywane przez sąd okręgowy w Bydgoszczy.

Ponieważ sekciarze rozszerzają wręcz fałszywe wieści, jakoby wolno im było odprawiać publicznie nabożeństwa, ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego, w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, wyjaśniło, że publiczne wykonywanie praktyk religijnych i publiczna agitacja sekty „kościół narodowy” są niedozwolone i będą sądownie karane, gdyż sekta ta nie jest dotychczas w Państwie Polskim prawnie uznana. Twierdzenie przywódców „kościół narodowy”, jakoby z ministerstwa otrzymali pozwolenie odprawiania publicznych nabożeństw, jest niezgodne z prawdą.

Ponieważ Hodur jest głównym założycielem i propagatorem „kościół narodowy”, przeto wyjaśniamy, że był on najpierw wyznawcą wiary rzymsko-katolickiej, a później stał się przez porzucenie wiary ojców **wiarołomcą, świętokradcą i odszczepieńcem**, stał się heretykiem, szkodnikiem i rozbijaczem jedności i spójności narodowej.

Rozbijając i burząc w narodzie polskim jedność wiary, miotając oszczerstwa i kalumnie na Kościół katolicki Hodur nie spełnia przez to bynajmniej patriotycznego czynu, jak jego zwolennicy w naiwnych chęciach mówią.

Walcząc z Kościołem katolickim Hodur i jego naganiacze nie są lepszymi od wszystkich masonów, żydów i innych wrogów, którzy walkę Kościołowi katolickiemu wydali.

Hodur zjawiał się w Ameryce, jako **kleryk, wydany z seminarium krakowskiego** i tu rozpoczął narazie szerzyć swoje idee. Od 1901 roku wprowadził język polski do liturgii i w ten sposób grając na uczuciach patriotycznych, mało utwierdzonych religijnie, już trochę zamerykanizowanych Polaków, przysporzył swojej sekcji garść zwolenników. Dziś jednakże rzecz się ma całkiem inaczej. Biskupi katolicki, łomżyński i podlaski, którzy brali udział w kongresie eucharystycznym w Chicago i zwiedzili osiedla polskie, **przekonał się, że wszędzie panuje wzorowe przywiązanie do Kościoła katolickiego**, a „kościół narodowy” znajduje się w stanie rozkładu i ma już znikomą liczbę swych wyznawców.

Obecnie stara się hodurów przy pomocy dolarów przeszczerzyć swój kościół na grunt wskrzeszonej Ojczyzny. Pomagają im w tym socjaliści oraz skrajni ludowcy. Wszyscy przynominają sobie interpelacje posłów: Putka, Stapińskiego i Dąbala, złożoną dnia 4 października 1921 r., domagającą się zalegalizowania kościoła narodowego. Znane też było wystąpienie Stapińskiego w Sejmie dnia 15 listopada 1921 r., w którym domagał się uznania nowej sekty.

więzo upierzony „kościół sekciarski” podobało się Hodurowi nazwać narodowym, katolickim, polskim. Wszystkie te nazwy są kłamliwe albowiem nie naród polski tworzył kościół narodowy, nie tworzył go ani robotnik, ani mieszczanin ani inteligent. Zatem kościół hodurowski jako twór zapaleńców opętanców nigdy nie był dziełem narodu polskiego i jako taki nigdy nazwy kościoła narodowego nosić nie może.

Ze „kościół hodurów” dla Ojczyzny i narodu polskiego jest zgrubnym i zabójczym to także rzecz jasna. W obronie wiary katolickiej, a nie sekciarskiej Hodura, padły trupy żołnierstwa polskiego, łamały się zwycięskie miecze, lała się krew pod Wiedniem, Lignicą, Chocimem. Za to przywiązanie narodu polskiego do wiary katolickiej, za mężną ośmieszającą obronę tej wiary otrzymała Polska imię: przedmurza chrześcijaństwa.

My chcemy mieć Polskę prawdziwie wielką i potężną, a środkiem do tego jedność nie tylko narodowa, ale i katolicka!

K.

Poetyczny burmistrz i jego wierszowane ustawy.

Burmistrz małego miasteczka niemieckiego, Rothenburga, położonego w Bawarii, jest poeta.

Wiersze „same mu się składają”, skutkiem czego cieszy się u swych rodaków szczególnym szacunkiem i uchodzi za dumę i chlubę miasta.

Ponieważ pisma literackie obojętnie się odnoszą do talentu poetycznego pana burmistrza, przeto daje on upust swemu natężeniu w aktach urzędowych i ogłoszeniach.

I tak mieszkańcy Rothenburga mieli możliwość rozkoszowania się następującym rozporządzeniem, ogłoszonym w poetycznej formie.

Niech uważa stary, młody,
aby nie marnował wody
i zamykał szczelnie krany,
czy jest trzeźwy, czy pijany.

Ponieważ obywatele zaśmiecali często ulice, przeto pan burmistrz

kazał rozlepić następujące napomnienie:

Na ulicach brud i śmiecie,
grzywnę wielką dostaniecie.
Jeśli raz się jeszcze zdarzy,
ukarzymy gospodarzy.

Wielki kłopot sprawili panu burmistrzowi pijacy, którzy niepokoiłi ludność, hałasując po nocy na ulicach, przeto burmistrz-poeta wydał następującą przestrożę:

Mnożą się w mieście pijanice,
śmieją się z nas sąsiedzi,
każdy złapany na opilstwie,
czternaście dni posiedzi...

Czy ta rymowana groźba wywołała popłoch w mieście niewiadomo, w każdym razie powtarzano ją we wszystkich knajpach, sławiąc poetyczny talent pana burmistrza.

Nie pchaj nosa między drzwi!

Życzliwe uwagi pod adresem „Kurjera Poznańskiego”.

„Kurjer Poznański” rzucił się na „Dziennik Bydgoski” z powodu naszej ankiety spodenkowej. Uczynił to nie tylko furioso, ale i con amore. Naturalnie! Taki kawalek garderoby drażni nozdrza starucha, który oprócz własnych wypocin niema sposobności węszenia czegoś lepszego.

Przedewszystkiem twierdzi „Kurjer”, że spodenki są zaprzeczeniem chrześcijaństwa i jako takie dla szanującego się pisma nie powinny egzystować. Widocznie redaktorzy „Kurjera” nie tylko piszą bez obsłonek, ale na pewne kwestje lubią się i patrzeć bez obsłonek. Nie zazdrościmy naszym poznańskim kolegom tych unodobań. Światobliwi mężowie z „Kurjera” idą snąć za figlarną radą Książnina:

Czyś kawaler, czy małżonek,

Patrz na rzeczy bez obsłonek!

Gdy jednak „Dziennik” nasz stanął na stanowisku, że wszelka, choćby najporządniejsza rzecz, koniecznie czemś przesłonięta być powinna, zrozpaczony „Kurjer” popuścił spodenki jako takie, a zaczął się dobierać do... rozporzków w spodenkach. Irytuje go, że sa zapinane na haftki, irytują go guziki i zatrzaski, ale pozornie nie zdradza się z tem, że najbardziej podobały mu się rozporzki wcale nie zapinane. To ostatnie daje on tylko między wierszami do zrozumienia. I nie wypadła mu inaczej. Mężowie Kurjerowi bowiem sami chodzą w spodniach ze wszystkich stron szelnie zamkniętych (niemieckie Keuschheitshosen). Cnotliwe takie portasy „sa, ale... do środka lepiej nie zaglądać.

Tak więc sam niegorszy posiadając apetyt, gromi nas „Kurjer” za rozwieszanie ineksprymabli damskich na łanach „Dziennika”, każe nam się wstyżać i grozi wiecznym potępieniem.

Tyle jest jednak nieszczeroci w jego kaznodziejstwie, tyle utajonej zawiści wychyla się z każdego słowa, że ton „Kurjera” nie trafił nam do sumienia i nie skruszył nas, jakby się to stać mogło i powinno, gdyby w tej krucjacie „Kurjera” przeciw nam było mniej obłudy, a więcej żarliwości i rzetelnego zapалу.

To też uchwaliliśmy ankiety naszej nie przerywać, tylko doprowadzić ją konsekwentnie do końca. Nie dziwi nas, że „Kurjer” w naszej ankiecie nos wsadził i nozdrza chwile podciąga. Zatabaczony staruszek z żalem wspomina w duchu o tem, że kiedyś i on był Farysem...

Żal nam tego papierowego Skopca, z jego moralizującym sentymentalizmem i z jego szcztakami życiowych instynktów. Wszystko ma swój czas! powiedział nieboszczyk Asnyk, a gdyby to powiedzenie odnieść do „Kurjera”, to należałoby dodać, że jest już nawet najwyższy czas...

I jeszcze jedna refleksja.

Kto nigdy w życiu nie lubiał spodni, tylko drapał się w jakąś bezpłciową chlamidę, ten nie pogodzi się z nimi i nie przywyknie do nich na starość. Dziś nie byłoby w nich „Kurjerowi” już ani — do twarzy. A także co by mu one pomogły? Przecie niejedna babcia też ma wasy, a mimo to nie jest dziadkiem.

Z aktualnych spraw szkolnych.

III.

Gimnazjum, oznaczone u nas nazwą szkoły średniej ogólnokształcącej, ma charakter raczej teoretyczny — ma więc przygotować do studiów uniwersyteckich przez odpowiedni rozwój umysłu i zaopatrzenia go w potrzebny zasób wiedzy. Ten podwójny charakter nauki kształcącej i bogaczącej wymaga uwzględnienia bardzo wielu rzeczy pamięciowych, czy rozumowych, będących nie celem, ale środkiem do dalszych wyższych celów.

Opanować cały ten olbrzymi materiał w ciągu lat pięciu jest wprost niemożliwe. Przerzucić znowu część na najwyższe klasy szkoły powszechnej jest wprost niewskazane, bo obarczyłoby to niepotrzebnym i nieproduktywnym balastem teoretycznym z ogromną szkodą dla wielu, bardzo wielu rzeczy z dziedziny praktycznej, a w rzeczy samej mija-

łoby się z charakterem i zadaniem szkoły powszechnej. Przypomina mi się tu Rejowe powiedzenie: „Bo a co mu po tem, jako Cyrces ludziom głowy odmieniała, albo jako Ulisses pływiał, albo co Helena broiła, a Penelope czyniła?...”

Uniwerysytety i tak narzekają na zbyt słabe przygotowanie do studiów wyższych absolwentów gimnazjów. Jakżeś może spokojnie pracować student, który na każdym kroku spotyka się z nieznanymi a nieraz bardzo elementarnymi i czysto pamięciowymi rzeczami? Czy przy takiej dystrakcji możliwa jest głębsza i skuteczniejsza praca naukowa? Zważmy przytem fakt, iż warunki ekonomiczne zmuszają znaczną większość młodzieży akademickiej jeszcze do pracy zarobkowej i głodowania. Z drugiej strony już dziś słyszy się narzekania na przeładowanie programów szkolnych — na przepracowanie uczniów w gimnazjach, zwłaszcza w klasach wyższych. Możeby więc było racjonalniej nie skrać czasu nauki gimna-

zjalnej, ale raczej przedłużyć ją jeszcze o jeden rok; bo przecież obliczyć i ścieśniać program można tylko do pewnej granicy, jeśli nie chce się stworzyć parodji gimnazjum.

Hasiem dzisiejszych czasów jest specjalizacja. Olbrzymi rozwój wiedzy i techniki nie pozwala na studia uniwersalne. Kto chce zbyt wiele umieć, zbyt szeroki zakres objąć, nie będzie umiał i pozostanie pasorzytniczym dyletantem, a w rzeczy samej obskurantem o wielkich pretensjach. Specjalizacja objąć musi do pewnego stopnia i gimnazja, a nawet szkoły powszechne (typ wiejski — rolniczy i miejski). Zasada jednolitości wyklucza specjalizację. To też nawet państwa, które rozbiły jedność gimnazjum na kilka stopni (jak chciał u nas uczynić nieszczęśliwy projekt Grabskiego), powracają dziś do typu dobrze rozbudowanego i w sobie zwartego.

Weźmy dalej pod uwagę olbrzymią różnicę u nas między wsią a miastem, między miasteczkami a

miastami różnych części kraju — zważmy różnice kulturalne i gospodarcze oraz gęstość zaludnienia. Wszystko to przemawia stanowczo za usunięciem zasady jednolitości i za oddzieleniem szkoły powszechnej od gimnazjum. W miarę postępu czasu, rozwoju gospodarczego i kulturalnego będzie można bez szkody, ale i bez sztucznego wycimania rozbudowywać sieć szkoły powszechnej i średniej ogólnokształcącej niezależnie od siebie.

Jeśli byśmy już teraz chcieli wbrew zdrowemu rozsądkowi realizować program gimnazjum pięcioletniego bez zapewnienia wszystkim dzieciom możliwości korzystania w dogodnych warunkach ze szkoły powszechnej siedmioklasowej, to odciełilibyśmy od źródła wiedzy wyższej faktycznie olbrzymie rzesze młodzieży, z której bądź co bądź w czasach niewoli rekrutowali się najlepsi i najofiarniejsi pracownicy na niwie narodowej a przez to pogorszylibyśmy znacznie stan obecny.

Kaczka dziennikarska o niańce Piusa XI.

Obecny Papież, Pius XI urodził się 31 maja 1857 r. — jak to nietrudno sprawdzić w najtańszym kalendarzu. Skończy więc Pius XI 70 lat w maju przyszłego roku. W związku z tem warto podać przykład łatwości czy braku kontroli pracy redakcyjnej niejednych pism. Oto czytamy w „Dzienniku Poznańskim“ z 30 bm.:

„Niańka papieża na emerytarze“.

Jedyna kobieta w Watykanie, „Signora Linda“, nie tylko kucharka, ale i niańka i towarzysząca młodości Piusa XI, skończywszy lat 70, przeszła — jak donoszą z Rzymu — na emeryturę i osiadła w przytułku św. Marty, obok kościoła św. Piotra.

Miejsce jej w zarządzie kuchni papieskiej zajął braciśkok franciszkański, Niemiec z urodzenia. Ale nowy ten kucharz nie potrzebuje być mi-

strzem w swej sztuce, dziś bowiem papież, uwięziony w murach Watykanu, odżywia się wyłącznie kawą mleczną, pieczywem lekkim, jajkami i salata.

Inaczej było dawniej, gdy monsignor Ratti był zapalonym alpinistą, używał dużo, ruchu i powietrza. Wówczas signora Theodolinda Banfi, która przyszłego papieża na rekach swych wyniosła i do której dzisiejszy Pius XI przywiązał się nadzwyczajnie, miała o czem myśleć, aby zaspokoić apetyt ruchliwego pana.

I służyła mu wiernie, czy to, gdy bawił w Medjołanie, czy też, gdy przybył jako nuncjusz apostolski do Warszawy, bo brał ją wszędzie ze sobą. Czy można się więc dziwić, że nawet wówczas, gdy zasiadł na stolicy Piotrowej, nie chciał pozbyć się wierniej służki.

100 000 dolarów w brzuchu Buddhy.

Pisma węgierskie donoszą:

Dyrektor muzeum wschodniego w Budapeszcie zauważył na jednym z posągów Buddhy tajemniczą szczelinę.

Zdziwiony tem odkryciem zapuścił sondę i przekonał się, iż w brzuchu boga hinduskiego znajduje się ukryty skarb.

Posąg umiejętnie rozcięto i wydobyto kilkaset starych złotych monet, opatrzonych sanskryckimi napisami.

Prócz pieniędzy znajdowały się w brzuchu Buddhy klejnoty jako to: szmaragdy, szafiry i perły.

Znaleziony skarb przedstawia wartość 100 tysięcy dolarów.

Konferencja pracy.

I.

Warszawa, 30 listopada.

W szeregu zagadnień, jakie ma do rozwiązania każde z państw nowożytnych, jedno z pierwszych miejsc zajmuje sprawa robotnicza. Jest ona bowiem nie tylko sprawą ściśle społeczną, ale w niemniejszym stopniu polityczną i gospodarczą. Ten charakter sprawy robotniczej podkreśla nie tylko socjologia (nauka społeczna), ale również i ekonomja (nauka o gospodarstwie). Z tym też charakterem muszą się liczyć wszystkie czynniki, które przystępują do rozwiązywania sprawy robotniczej.

Zagadnienie pracy szczególnie ostro występuje w państwach, w których stosunki są jeszcze nieregulowane, w których zwłaszcza życie gospodarcze doznało zakłócenia. Do takich państw zalicza się i Polska, która od swego politycznego odrodzenia walczy z dużymi trudnościami w dziedzinie stosunków gospodarczych. Trudności te zwiększają się wskutek tego, że kraj nasz przechodził tak w czasie wojny światowej, jak również po jej ukończeniu takie wstrząśnienia, jakie nie były udziałem żadnego z państw europejskich. Jeśli jeszcze dodamy tak częste u nas zmiany rządów, które powodują siłą rzeczy częste zmiany programów w stosunku do podstawowych zagadnień państwowych, to rozumiemy, jak trudno rozpatrzyć i załatwić sprawę robotniczą w Polsce.

Nad rozwiązaniem tego zagadnienia głowią się nie tylko dotychczasowe rządy, ale niemniej sam polski świat pracy za pośrednictwem swoich organizacji. Dla sprawy robotniczej zostało nawet utworzone osobne ministerstwo, którego szczególnym zadaniem jest wyszukanie sposobów i dróg, którymi możnaby dojść do rozwiązania sprawy robotniczej, nie naruszając przytem ogólnego interesu państwa i jego obywateli. Jak dotychczas wszystkie zabiegi nie doprowadziły do pożądanego celu. To niepowodzenie jest może choć częściowym następstwem tego faktu, że dotychczas nie ustalono w Polsce planu gospodarczego, w który rzecz oczywista, wchodzić musi i zagadnienie pracy. Program taki usiłują wytworzyć rządy pomajowe, które wobec warstw pracujących mają szczególne zobowiązania. Wszak przewrót majowy odbywał się pod hasłem po-

lepszenia doli warstw robotniczych i pracowniczych, wszak twórcy rewolucji majowej dali robotnikom weksel, który pod grozą utraty zaufania, muszą wykupić.

Trzeba przyznać, że obóz majowy poczuwa się do obowiązku spłacania tego weksla. I dlatego chce znaleźć środki do tego wiodące. W ich poszukiwaniu wpadł na myśl, zdaniem mojem, słuszną i do celu prowadzącą. Do opracowania planu gospodarczego zaprasza społeczeństwo, a przede wszystkim jego część zorganizowaną. I dlatego to rząd obecny zainicjował zwoływanie konferencji z udziałem przedstawicieli i zainteresowanych sfer gospodarczych. Odbyły się już takie konferencje z przedstawicielami przemysłu i rolnictwa, a w dniu wczorajszym odbyła się tak zwana konferencja pracy. Zaproszono na nią przedstawicieli organizacji robotniczych i pracowniczych z całej Rzeczypospolitej.

Konferencja, w której uczestniczyło prawie sto osób, reprezentujących różne odłamy świata pracy, miała na celu zasięgnięcie opinii w sprawach postulatów, które ten świat wysuwa. Pod tym względem, jak sądzę, osiągnęła cel swój prawie całkowicie. Rząd tak z wygłoszonych referatów, jak i z przebiegu dyskusji dowiedział się o dzisiejszych niedomaganach robotnika fizycznego i umysłowego, a zarazem usłyszał, jak robotnik wyobraża sobie program naprawy stosunków gospodarczych, a w szczególności plan rozwiązania w Polsce sprawy robotniczej. Inicjatorem konferencji można zarzucić pewną stronniczość, jaką okazali przy zwoływaniu konferencji. Ta stronniczość przejawiała się w składzie uczestników owego zebrania. Prawie 2/3 delegatów to przedstawiciele różnych organizacji socjalistycznych, podczas gdy przedstawicielstwo organizacji chrześcijańsko społecznych było zbyt skromne w stosunku do faktycznych swoich wpływów wśród rzesz pracujących. Nie należy jednak ze składu konferencji robić tragedji. Od rządu, w którym zasiadają tak wybitni reprezentanci ideologii socjalistycznej jak pp. Piłsudski, Moraczewski i Jurkiewicz, nie należy spodziewać się całkowitej bezstronności.

Zabzreski.

Na marginesie wielkiego zebrania Ligi Katolickiej w Bydgoszczy.

Bawiący w Warszawie na zjeździe XX. biskupów-metropolitów w Polsce ks. Prymas Hlond, gdy go zapytał jeden z dziennikarzy warszawskich — co myśli o rozwijającej się agitacji sekciarskiej w Polsce, odpowiedział:

„ruch sekciarski w Polsce, jak się dowiaduje, ożywił się znacznie, zwłaszcza, gdy idzie o hodurów. Na terenie jednak ziem zachodnich, w moich archidiecezjach poznańskiej i gnieźnieńskiej sekciarstwa niema wcale“.

Ksiądz Prymas Hlond, patrzący troskliwym okiem na djecezione swoje, mąż stateczny i rozważny, wielki myśliciel i kapłan daleko widzący musiał mieć poważne dane, gdy z takim spokojem stwierdził, że na ziemiach zachodnich sekciarstwa niema. Bo czyż można brać na serjo te poszczególne odruchy sekciarskie w Toruniu czy Grudziadzu. Mielśmy oczywisty dowód tej niepoważnej akcji w Bydgoszczy: przyjechał Hodur z całą swoją świtą, zbiegli się ludziska, jak do kina na Patachona. Tym Patachonem bydgoskim był znany szlifiarz bruku bydgoskiego b. urzędnik Brosz, przybrany w albę, ornat i asystujący przy... „bierzmowaniu“. Gdy się zbiegli sami kelnerzy z Bi-Ba-Bo, Maximu, Louvru, Empiru w najlepszym razie z pod Orła, Grandki, aby zobaczyć tak cudaczego księdza, wesołego ich gościa, to już zajęli połowę sali. Ciekawsze panie szły zobaczyć świeżo upieczoną „księdzową“.

Jakże inny panował nastrój choćby na zebraniu Ligi Katolickiej, które się odbyło w ub. wtorek w dwa dni później w sali Patzera. Cała społeczność katolicka Bydgoszczy cisnęła się do sali, aby w powadze i skupieniu wysłuchać sprawozdania ks. prob. Skoniecznego z ostatniego Zjazdu Katolickiego w Poznaniu.

Będąc już nie poraz pierwszy na zebraniu Ligi zawsze podziwiałem te tłumy, które zbierają na każdy zew Ligi Katolickiej. Tłumy chętne, życzliwe, ożywione jedną ideą. Po wtorkowym wielkim zebraniu katolików w Bydgoszczy tem więcej mam zrozumienia dla pewności z jaką wyrażał się ks. Prymas o ziemiach zachodnich: na terenie ziem zachodnich, w moich archidiecezjach sekciarstwa niema wcale. Dlatego

też ks. proboszcz Skonieczny, mówiąc o Orędziu ks. Prymasa, wpatrując się w dalekie horyzonty, jakie tam roztoczył z całym realizmem i prawdziwością ks. Prymas wolał na zakończenie z wdzięcznością:

w ciężkich dla Narodu chwilach Opatrzność stawia na czele wielkiej społeczności polskiej Meza, który zdolen wyprowadzić Naród z najcięższych terminów. My, cośmy byli na Zjeździe katolickim wszyscy, jak jeden mąż odczuliśmy, że tym opatrznościowym mężem jest ks. Prymas Hlond, najwyższy dostojnik Kościoła Katolickiego w Polsce. On nas poprowadzi, my za nim pojedziemy i zwycięstwo będzie przy nas“.

Cała sala zagrzmiiała od tysięcznych oklasków, solidaryzując się ze słowami prelegenta. Jednocześnie w ten sposób wyrażano ks. Prymasowi wdzięczność, że tak prędko zrozumiał i przejrzał społeczność katolicka ziem zachodnich, gdy z takim spokojem stwierdzał tam w Warszawie: na terenie ziem zachodnich w moich archidiecezjach sekciarstwa niema.

*

Chciałem zwrócić uwagę na jeden objaw, który na każdym kroku mnie uderza. Wychowany w innej dzielnicy, nie spotykając się z podobnym odruchem w tej mierze — tem milej mnie on dziś uderza. Gdziekolwiek jest manifestacja katolicka, gdy patrze na wiernych w Kościele wszyscy jak jeden człowiek śpiewają zgodnie, rytmicznie. Niema tego ociągania się, lenistwa, jakiegoś nieokreślonego wstydu, wstrzemięliwości: każdy jak umnie i ile mu sił starczy Pana Boga chwali. W tym rozśpiewanym tłumie, poważnym, skupionym przebiega się wielka karność i zrozumienie. Tak też było na zebraniu Ligi. Gdy zaśpiewano „Wszystkie nasze dziełne sprawy“ zdawało się, że mury nie wytrzymają naporu potężnego dźwięku głosów ludzkich. Wszystko dla większej chwały Bożej.

*

Po przemówieniu ks. proboszcza Skoniecznego przewodniczący, adwokat dr. Lasicki zamknął zebranie pochwaleniem Pana Boga.

Rys.

Drzazgi.

Smutna historia domów magistrackich: z domu przy Nowym Rynku, gdzie obecnie mieszczą się biura magistrackie przed kilkoma laty od ul. Wąskiej odleciał tynk. Magistrat własnym pomysłem bez patentu postanowił... odrapaną front zmalować farbą. Dziś rzecz się ma jeszcze gorzej; tynk i od Nowego Rynku odpada. Schodki prowadzące do urzędów podatkowych są tak mocno sfatygowane, że grożą zawaleniem.

W domu, znajdującym się obok magistratu, i przechodzącym na ul. Niedźwiedzia, mury wyższych pięter są zupełnie ogoloco- ne, w dodatku dach też przecieka.

I w tym wypadku wpadł Magistrat na dowcipny i tani sposób remontu tego domu. Otóż przed kilku dniami zajęła mechaniczna drabina ze straży pożarnej i podobijano młotkiem tynk, mogący się jeszcze komu na głowę zaważyć. Nie przystąpiono jednak do natychm. renowacji a przede wszystkim reperacji dachów, które dziurawe powodują dalsze niszczenie domu. Gdyby ten dom był w prywatnym ręku, Magistrat byłby już dawno zarządził i wymusił represjami odnowienie go.

Przy tej sposobności należy zwrócić miarodajnym czynnikom uwagę na zeszpecenie Nowego Rynku przez przebudowanie bud. znajdujących się na gruncie p. Sypniewskiego. Budy te wynajęli handlarze i zaopatrzili je w okna wystawne, bez szyby a zamykane grubymi deskami. Tych okien jest dotąd trzy, niestety. Każde innej wielkości i koloru. Ciemno malowane budy obito w dodatku surowcami. Przez pomalowanie jednolitą farbą zyskałyby na widoku i nie raziły każdego przechodnia.

P. Kalinowski, burmistrz z Górzna, ma zatarg z pewnym obywatelem o beczkę, nawet procesuje się o to. Czy warto, panie burmistrzu, być tak drobnostkowym? Nie pisałibyśmy o tem, gdyby nie fakt, że podczas nieobecności owego obywatela, burmistrz przysłał policjanta i ową sporną beczkę zabrał. Na jakiej podstawie p. burmistrz w ten sposób likwiduje swoje zatargi?

Śmieszna waloryzacja.

W Orędowniku Wrzesińskim ogłasza Powiatowa Kasa Oszczędności we Wrześni, że Komisarz Rządowy tej instytucji ustanowił waloryzację depozytów tam złożonych na 1,23%, jednak Kasa z łaski wypłacać będzie 1,25%. Rozstrzygnięcie Komisarza opiera się na rozporządzeniu Prezydenta z dnia 14 maja 1924 r. W ten sposób pozbeda się depozytariusze tej instytucji reszły swych oszczędności, zaś rozstrzygnięcie same nie przyczyni się do zaufania tak do tej instytucji jak do komunalnych kas wogóle. Kasy te ogłaszają bowiem, że za ich zobowiązania odpowiada związek komunalny całym swoim majątkiem, w rzeczywistości zaś tak nie jest. A przecież były to kasy o popularnej wartości. Gdzież tutaj jest jakakolwiek sprawiedliwość?

Z WIELKOPOLSKI I POMORZA

Baczność. Osadnicy okręgu Pruszczał. Zebranie w niedzielę 5 grudnia o godz. 15-ej u p. Seidla w Pruszczy; sprawa rent, przywłaszczeń osad oraz likwidacji Mleczarni w Pruszczu.

Oczackowski, sekretarz.

Pertraktacje nad kontraktem rolnym na ukończeniu.

Jak się dowiadujemy z Poznania, pertraktacje nad kontraktem rolnym na rok 1927/28 dla województw wielkopolskiego i pomorskiego dochodzą do końca. W piątek, dnia 3 bm. ma nastąpić podpisanie kontraktu. Pertraktacje odbywały się pod przewodnictwem okręgowego inspektora pracy w Poznaniu p. dr. Mroczkowskiego w gmachu wojewódzkim.

Kontrakt nowy przewiduje pewne poprawki wobec zeszłorocznego o czem podamy bliższe szczegóły.

Konferencja Delegatów robotników rolnych Chrześc. Zjednoczenia Zawodowego odbędzie się dla okręgu bydgoskiego w niedzielę dnia 12-go bm w Inowrocławiu, w lokalu p. Biernackiego ul. Wikaryjka 7 przed południem o godzinie 10-tej. Na porządku obrad sprawozdanie z pertraktacji rolnych oraz inne bardzo ważne sprawy. O liczny udział delegatów powiatów inowrocławskiego, żnińskiego, strzeńskiego, mogileńskiego, szubińskiego i bydgoskiego uprasza

Zarząd Obwodowy Chr. Zjedn. Zaw. oddział robotników rolnych.

ZŁABISZYŃ. (Tow. Powst. i Woj.). Z okazji rocznicy powstania listopadowego odbył się w dniu 21. bm. w sali p. Kierczyńskiego wieczorek, urządzony przez miejscowe Tow. Powst. i Wojaków. Program był nader urozmaicony. Zasluga to p. Majnera, prezesa, oraz Komitetu, który dokładał dużo starania, aby uświetnić wieczór. Program zakończono przedstawieniem amatorskim które wypadło dość dobrze. Jednak podział ról był niestosowny. Po przedstawieniu odbyły się tańce. Zysk przeznaczono na budowę pomnika dla poległych powstańców i Wojaków.

MROCZA. W uzupełnieniu naszej korespondencji z życia strażaków podajemy iż pierwszym rycerzem za dwudziestoletnią służbę w straży pożarnej został p. Augustyn Tetka. Czysty zysk z dochodów tym dniu przeznaczono na mundury dla straży.

ŁOBZENICA. (Jarmark). We wtorek, dnia 7 grudnia br. odbędzie się w Łobzownicy jarmark kramny oraz na konie i bydło.

SZCZEPANKOWO. (Zebraćwo). W naszej okolicy jest bardzo dużo zebraćwo, lecz robotników mało. Spotyka się ludzi, którzy wolą zebrać niż pracować. Porceder ten zatacza coraz szersze kręgi.

WRZEŚNIA. (Jarmark). We wtorek, dnia 7 bm. odbędzie się we Wrześni jarmark ogólny (kramny i na konie). Spęd bydła rogatego z powodu panującej przyczyny nie dozwolony.

LESZNO. (Osobiste). Obchodzą 25-letnie godów małżeńskich państwo Józefstwo Górecki. Jubilat znany jest naszemu miastu jak wogóle społeczeństwu wielkopolskiemu ze swej czynnej i owocnej pracy obywatelskiej. Większą część swej pracy p. radca Górecki poświęcił i nadal poświęca sprawie robotniczej zważywszy, iż jest założycielem licznych towarzystw kulturalno-oświatowych a między innymi Tow. Kat. Rob. Polskich, którego był długoletnim prezesem.

RAWICZ. Przeniesiony na skutek podania: Ządlewicz Mieczysław, sędzia powiatowy w Rawiczu — na stanowisko sędziego powiatowego w Poznaniu.

ZMARI:

Sp. Franciszek Majewski w Gniewkowie. Sp. Andrzej Przybyliński, długoletni władca majątności Plonkowo na Kujawach ś p. z Gniatożyńskich Stanisława Kuczyńska-Mantheyowa, lat 56, w Poznaniu Sp. Szarlota z Dzikowskich Kaczmarska, lat 50, w Lesznie.

Karambol kolejowy w Kępnie.

Ranni: jedna pasażerka i 4 osoby z personelu kolejowego.

Pisma poznańskie donoszą: W ub. środę pociąg pospieszny, zdążający z Krakowa przez G. Śląsk i Poznań do Gdańska uległ w Kępnie o godz. 1,28 w nocy katastrofie. Na stacji tej odbywa się codziennie wymiana parowozu, który przyprawia pociąg z niemieckiego G. Śląska na parowóz polski. Najechaniem polskiego parowozu było tak silne, że parowóz, wagon bagażowy, poczta i jeden wagon 3-ej klasy doznały poważnych uszkodzeń. Podróżna Marta Kiper z Poręby, pow. Jarocin i funkcjonariusze pocztowi z Pozna-

nia Roman Kuczmierowicz, Jan Nowicki i Bruno Hemung doznali lekkich obrażeń, zaś konduktor pociągu Jan Jędrzejak z Ostrowa ciężko obrażenia ciała. Rannym udzielił pomocy lekarz kolejowy dr. Kowalski, który przybył w 10 minut po wypadku. Ciężko rannego konduktora odwieziono do szpitala w Ostrowie, podczas gdy lżej ranni udali się w dalszą drogę. Po wyłączeniu uszkodzonych wagonów, odjechał pociąg do Poznania z 105 minutowym opóźnieniem. Dochodzenie ustali przyczynę katastrofy.

Holendrzy skupują wielkopolskie cukrownie.

Grupa przemysłowców holenderskich prowadzi rokowania o nabycie trzech cukrowni w Wielkopolsce. Grupa ta ma już obecnie trzy cukrownie w Polsce, a mianowicie Jani-

kowo, Pakość i Tuczo, wszystkie w województwie poznańskim. W ten sposób dzięki rokowaniom obecną grupę ta powiększy swoje posiadanie w Polsce.

Z Poznania.

Blaczego odczuwamy brak mleka? Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej podniesiono piekącą sprawą katastrofalnego dla dzieci braku mleka w mieście Poznaniu. Stwierdzono, że brak mleka jest coraz większy. Rada miejska p. Nowicki wyjaśnił, że brak mleka powodują dwa czynniki, pierwszy to przyczyna panująca namiętnie w okolicach Poznania — a drugie to wywóz mleka do Niemiec. Mleczarnia poznańska stale wysyła mleko do Berlina, aczkolwiek w Poznaniu mleka brak. Na wywóz mleka do Niemiec mleczarnia ta posiada zezwolenie Ministerstwa i nie jej nie można zrobić.

— **Akademickie gniardo „Sokoła“.** W obecności władz sokolskich Okręgu Wielkopolskiego i delegata Senatu U. P. prof. Taylora odbyło się zebranie konstytucyjne akademickiego koła tow. gimn. „Sokol”. Zebraniu przewodniczył p. Szayna. Konieczność założenia koła uzasadnił referat prof. Eugenjusza Piaseckiego a z pracą sokolą zapoznali zebranych członkowie zarządu „Sokoła” na Wielkopolską p. Powidzki. Jednocześnie uchwalono statut, przedłożony przez komitet organizacyjny i wybrano zarząd nowego koła z p. Linettejem na czele.

— **„Jurand” skończył — Bem rozpoczął.** Od sześciu dni rozpoczął w więzieniu głodówkę aresztowani niedawno komuniści z Bemem na czele. Głodówka nie ma celu „naukowego” jak Juranda, lecz ma być demonstracją w odpowiedzi na rzekomo złe traktowanie więźniów. Zwolennicy Bema w dalszym ciągu domagają się jego wypuszczenia.

Sejmik

Związku Spółdz. Zarobkowych i Gospodarczych.

odbędzie się w czwartek, dnia 9 i w piątek, dnia 10 grudnia 1926 r. w Poznaniu, w Auli Uniwersyteckiej, przy ul. Wjazdowej

PORZĄDEK OBRAD:

- A. W czwartek, dn. 9 grudnia, o godz. 3 pop. Pierwsze zebranie plenarne.
 1. Zagajenie Sejmiku.
 2. Sprawozdanie pełnomocnictw delegatów.
 3. Ukonstytuowanie biura.
 4. Przyjęcie porządku obrad.
 5. Wybór Komisji dla zbadania rachunków rocznych za rok 1925 i budżetu na r. 1927.
 6. Sprawozdanie z działalności Związku.
 7. Ruch spółdzielczy wobec aktualnych zagadnień gospodarczych i polityki gospodarczej Rządu.

B. W piątek, dnia 10 grudnia o godz. 9 rano Msza św. na intencję Sejmiku w kościele Farnym. O godz. 10.30 rano obradować będą na podstawie podanych porządków obrad:

- I. Zebranie delegatów Spółdz. Kredytowych:
 - a) Zadania Spółdzielni kredytowych w dziedzinie kredytowej akcji oszczędnościowej
 - b) Ruch inkasowy, przekazy i czekowy w Spółdzielniach kredytowych.

- c) O znaczeniu ustawowego obniżenia stopy procentowej dla stosunków kredytowych, jego wpływie na rozwój instytucji bankowych i o potrzebie odpowiedniego dostosowania administracji wewnętrznej Spółdzielni.
 - d) Praktyczne wskazówki w sprawie wystawiania i stemplowania weksli.
 - e) Sprawa koncesyj, wynikających z ustawy bankowej.
 - f) Spółdzielcza samopomoc rzemiosła.
- II. Zebranie delegatów Spółdz. Rolniczych:
- a) O zakresie działania Spółdzielni rolniczych.
 - b) Sprawa elewatorów zbożowych.
 - c) Ruch mleczarstwa we województwach zachodnich i kwestia zapewnienia stałego i korzystnego zbytu dla produkcji mleczarzy spółdzielczych.
 - d) O handlu maszynami rolniczymi z uwzględnieniem potrzeb drobnego gospodarza.
 - e) Praktyczne wskazówki w sprawie wystawiania i stemplowania weksli.

O godz. 10-ej

III. Zebranie Delegatów Spółdz. Spożywców: Doświadczenia z gospodarki Spółdzielni spożywców w roku ubiegłym.

O godz. 11.30

IV. Zebranie Delegatów Sp. Budowl. i Osadn.: Jak się przedstawia dotychczasowa akcja budowlana i osadnicza, z szczególnym uwzględnieniem Spółdzielni budowlanych?

C. O godzinie 3 po południu: Drugie zebranie plenarne.

8. O obecnym położeniu gospodarzem kraju i widokach na najbliższą przyszłość.
9. Sprawozdanie Banku Związku Spółek Zarobkowych.
10. Referaty z obrad Oddziałów i zatwierdzenie uchwał oddziałowych.
11. Czy należy tworzyć spółdzielnie stanowe czy wschstanowe?
12. Sprawa nowelizacji Ustawy o Spółdzielniach.
13. Przedłożenie rachunków rocznych za rok 1925 i udzielenie pokwitowania.
14. Przyjęcie etatu na rok 1927 i ustanowienie wysokości składek.

Z POMORZA.

ŁAKORZ. (Jarmark). Dnia 9 bm. w Łakorzku odbędzie się jarmark. Spęd bydła świni koni z zachodniej części powiatu, jak ze Skarłina, Mścina, Otrębów, jest dozwolony.

ŚLIWICE. (Misja). Staraniem ks. prob. dr. Raszej odbyła się w dniach od 13—21 ub. m. misja. Ostatnia misja odbyła się przed czterema laty. Nauki wygłaszał dwaj OO. Jezuiti z Kalisza. Napływ parafian na kazania był bardzo wielki. Piątek 19-go. był dnem poświęconym młodzieży pici obojga jako dzieci św. Stanisława Kostki. Dzień ten zakończono uroczystymi nieszporami, na których przystąpiła dobrze zgrana orkiestra Tow. Młod. Skrzętny i gorliwy ks. patron Lange pobudował śliczny, rześkie iluminowany ołtarzyk z wizerunkiem św. Stanisława Kostki przed którym to młodzież się ekwipowała. Po nieszporach podałosta kazanie wygłosił jeden z ojców misjonarzy, poczem zaśpiewano z przejęciem „My chcemy Boga“.

Błogosławieństwem Przenajśw. Sakramentu zakończono uroczystość kościelną św. Stanisława Kostki. W niedzielę, dnia 21-go odnowiono na solennej sumie poświęcenie rodzin Najśw. Sercu Jez.

Misja OO. Jezuitów spełniła zupełnie swoje wzniesłe zadanie: pogiębila przekonanania religijne i odrodziła parafian w duchu Chrystusowym.

Akademja ku czci św. Stanisława Kostki. Ze względu na misję św. przelozono część świecką uroczystości św. Stan Kostki na niedzielę, dnia 21 ub. m. Staraniem patrona ks. Lange'go całe Śliwice od samego już rana tonęły w sztandarach narodowych i kościelnych. O godz. 5-tej po poł. uformował się ogromny pochód przed bankiermi. Brali w nim udział: młodzież, Dzieci Marji, Powstańcy i Wojaacy Tow. śpiewu i Tow. Rzemieślników. Z orkiestra Tow. Młodzieży na czele pochód przeszedł głównymi ulicami ku poczcie wśród olśniewiających ogni bengalskich i licznych wystrzałów. Zaiste imponująca była ta manifestacja religijna. O godz. 7-mej wiecz. odbyła się uroczysta akademja przy wypełnionej po brzegi sali. Na program składały się występy chóru męskiego, deklamacje, „Fortele Michasia“ komedia, tryskający zdrowym humorem i żywym obraz. Ze całości wypadła zachwycająco, zawiązując do należytej umiętności reżyserji ks. Lange'go, dającemu tem samem wymowny dowód swojego niepośledniego talentu organizacyjnego. Akademja ta była prawdziwą ucztą duchową i godnym uczczeniem św. Stanisława Kostki.

Obserwator.

Z Chelmnem.

W dniu 14 listopada odbyło się miesięczne zebranie Pow. Koła Związku law. Woj. Rz. F. w Chelmnem, w Strzelnicy przy dworcu. Zebranie zajął przewodniczący p. Gmiński o godzinie 2 po poł. przy wypełnionej sali, oddając głos sekretarzowi, celem przeczytania protokołu z ostatniego zebrania, który przyjęło jednogłośnie.

Krótkie, lecz treściwe sprawozdanie ze zjazdu prezesów w Toruniu, zdał przewodniczący, poczem wyjaśnił stan rewizji koncesyj monopolowych oraz stan organizacyjny Związku, poczem oznajmił kolegom z powiatu, że zarząd zamierza przyjść im z wydatną pomocą przez otwarcie grup w Stolnie, Lisewie, Robakowie i Unisławiu.

Sekretarz wyjaśnił zebraniem w krótkich słowach obowiązki członków, by w sprawach inwalidzkich szli po wszelkie porady do sekretarjatu, mieszczącego się przy Ryнку 15 w godzinach urzędowych od 9—11 i 12—4 po południu, albowiem zdarzają się fakty, że członkowie idą do ludzi, nie znających spraw inwalidzkich, przez co sami utrudniają sobie szybkie uzyskanie zaopatrzenia.

Dalej podał do wiadomości, że Główny Sad Koleżeński w Warszawie zatwierdził wyrok tutejszego Sądu koleżeńskiego, wykluczający dawniejszego sekretarza i kierownika biura, Ulenieckiego z organizacji, za popełnione sprzeniewierzenia i oszustwa, za które odpowiadać będzie przed izbą karną w Toruniu, wobec czego prosil zebranych, by nie polecało temuż jakichkolwiek spraw związkowych.

Obchód rocznicy Powstania Listopadowego jak i w zeszłym roku, ujęło w swo dtonie młajscowe Tow. Wiedzy Wojskowej. W ub. poniedziałek przed godz. 8 wiecz. w bałkowo iluminowanej u wejścia gazem świetlnym Strzelnicy, gdzie z gazu stworzono istne cuda w postaci mieniących się pod powiewem łagodnego wiatru ognistych fontan, ruchomych gwiazd itp., w gustownie udekorowanej choinkami, zielenia, wstęrami i dywanami sal zgromadzili się przedstawiciele wszystkich sfer tut. społeczeństwa, młodzież kadeci itd. galerji zaś wypełniła po brzegi szara brać żołnierska. Punktualnie o godz. 8-mej uniosła się kurtyna i rozbrzmiał pod mistrzowską batutą kapelmistrza kapitana Kordracha potężny marsz fanarowy Bielskiego, popitany burzą oklasków. Po krótkim patriotycznym przemówieniu p. starosty dr. E. Prądzyńskiego obszerna i bardzo treściwa prelekcja wygłosił kapitan korpusu kadetów p. Cwikowski. Prelegent barwnie i porywająco opisał najważniejsze momenty z przebiegu powstania. Potem nastąpił piękny deklamacje kadetów przeplatane popisami kaddeckiego chóru, który poraz pierwszy wystąpił publicznie w Chelmnem, pod batutą doświadczzonego dyrygenta p. majora Tomawicza. Popisy wypadły bardzo udatnie. Zakończono wieczór koncertem orkiestry wojskowej, który pozostawił po sobie wrażenie głębokie i mile. Związczą, iż cały dochód z biletów wstępu przeznaczony był na bibliotekę T. C. L.

Ogłoszenie.

Nad majątkiem kupca **Bronisława Malcha** w Wyrzysku wdrożono 18 listopada o godzinie 16-ej postępowanie upadłościowe. Zarządca masy kupiec Władysław Malch z Wyrzyska. Aresztem obłożono cały majątek z nakazem dostarczenia posiadanych rzeczy lub długu zarządcy masy oraz zgłoszenia wierzytelności Sądowi do 11 grudnia 1926.

Pierwsze zebranie wierzycieli dnia 4 grudnia 1926 o godzinie 12-ej. drugie zebranie wierzycieli dnia 16 grudnia 1926 o godzinie 12-ej. (27461)

Sąd Powiatowy Wyrzysk.

Ogłoszenie.

We wtorek, dnia 7 grudnia br. odbędzie się w Wąbrzeźnie (Pomorze) armark na onle Sped bydła i trzody chlewnej jest z powodu zarazy przyszczyty niedozwoiony.

Mag. straż. (Podpis niezbytelnny) Burmistrz. (27428)

Sprzedż przymusowa.

W sobotę dnia 4 km przed poł. o godz. 11-tej będą przy ul. Jagiellońskiej nr. 18 skład delikatesów) przez licytację najwięcej dającym za gotówkę następujące przedmioty sprzedane: (27454)

Kasa rejestracyjna (National), 2 stoły składowe, 1 regał i postument do papieru Kozłowski, kom sądowy w Bydgoszczy.

Sprzedż masy upadłościowej.

Z polecenia p. Kazimierza Kaczmarka, zarządcy masy upadłościowej W. Piechocki sprzedawcą będą w piątek, dnia 3 grudnia o godz. 10-ej przed poł. na podwórzu f-my F. Wodtke przy ul. Gdańskiej nr. 131/132 następujące przedmioty:

2 zegary-taksomierze, 6 opon z dętkami 820 X 120, opony z dętkami do Forda tylny most i kierownica do Forda, lampy elektr., kowadło, lampy samochodowe, części do nakrycia samoch., filtr do oliwy, surowiec do wulkaniza ji, reflektory, resor do Forda, koła zam., obęcze s. moch., rozmaite części do samoch., porcelanę jak kieliszki, talerze, szklanki i t. p., portjery, obrus, dywan 3X4 m., kryształ. lampa elektr., duże obrazy w ramach, stojak do pa asoli, książki Bilza, „Lexikon”, fuzja i t. p. orapiece żelazne z rurami.

Michał Piechowiak, zaprzysiężony licytator i taksator 27450) Długa 8 Magazyn mebli. Telefon 1651.

Przetarg publiczny.

W piątek, dnia 3 bm. o godz. 9 1/2 przed połudn. sprzedawac będą w drodze licytacji w podwórzu spedytora p. Wodtke przy ul. Gdańskiej 131-132 najwięcej dającym

automobil marki „Mercedes“ gotowy do użytku, 10 do 30 P. S., 6-cio osobowy. Phaeton z światłami elektryczn., oponami rezerwow. i częściami zapasowymi oraz maszynę do pisania.

Michał Piechowiak zaprzysiężony licytator i taksator (27453)

Długa 8 Magazyn mebli Tel. 1651

Licytacja.

Przy ul. Kujawskiej nr. 10 będą 4 grudnia br. o godz. 10 przed poł. jeszcze prawie dobrze utrzymane meble i inne przedmioty sprzedawac:

1 maszynę do szycia, 1 kasa z obudowaniem, 2 fotole (zielony płasz), 4 krzesła (wyplatane) 2 obrazy (krajobrazy) 2 postumenty, 1 stół, leżanek, 2 f gury gipsowe, 2 łóżka z materacami, 1 umywalkę, 1 szafę, 2 stoliki nocne, 2 o brazy, 1 stół, 1 gab. łóżę, 1 lampę (wyszczuć do nalty) sprzęty kuchenne, 1 szafę i różne inne rzeczy.

Michał Piechowiak Długa 8 Magazyn mebli Tel. 1651.

Magistrat miasta Chojnic poszukuje do Wydziału Budownictwa

technika

z ukończoną szkołą budownictwa naziemnego.

Zgłoszenia wraz z podaniem odpisów świadectw oraz poświadczaniem obywatelstwa polskiego i nieskazitelnej przeszłości wnosć należy do dn. 10 grudnia 1926 r.

Do posady przywiązane jest uposażenie XI—X grupy. Odpisy wymaganych dokumentów muszą być uwierzytelnione

Wnioski nieuwzględnione zostaną bez odpowiedzi. Sprawa posady miejskiego budowniczego nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

Burmistrz w z. (Podpis niezbytelnny). (27413)

Łóżka
żelazne pierwszorzędowego wykonania korzystnie w wielkim wyborze.

F. KRESKI, Bydgoszcz, ul. Gdańska 7.

W każdy wtorek i czwartek od godz. 4 popoł. świeże kiszki z koszy, z bułek, wotrobianki i salcesonki.

A. CHWIAŁKOWSKI
mistrz rzeźnicki ul. Dworcowa 81. (F-7881)

Od wtorku, dnia 30 listopada rb. rozpocząłem w moich składach w Bydgoszczy i Toruniu

**wielką
sprzedż gwiazdkową**

aby dać możność każdemu zaopatrzyć się w dobre i tanie **obuwie**. Przygotowałem na ten cel wielkie ilości towarów, po cenach zdumiewająco niskich. **Śniegowce i kalosze po cenach fabrycznych.**

Bydgoszcz Gdańska 164 **JAN ZIELIŃSKI** **Toruń** Szeroka 31.
(27449)

Zal. 1868

Na gwiazdkę
polecamy:
towar nikiowy, sztucce, kryształ, szkło, porcelanę
oraz wiele innych
pożytecznych i praktycznych podarków

F. Kreski
Bydgoszcz, Gdańska 7 (26340)

Tylko zł. 160
na raty miesięczne.
jest to cała opłata za zawo-
zowe Kursy Szoferskie.
Krakowskie Kursy Szoferskie
L. Hubickiego w Krakowie,
ul. Pijarska nr. 4.
Najlepsze i najtańsze
Kursy w Polsce. Wiane
warsztaty do ćwiczeń ot-
warte dla uczniów przez
cały dzień. Bezpł. tna nau-
ka jazdy na Fordzie. Adre-
sy mieszkań na żądanie.
Początek Kursu 4 grudnia.
Piszcie o prospekty i in-
formacje. (2673)

**Zakup i sprzedż
złota, srebra**
oraz wszelkich artyku-
łów w ten zakres
3492] wchodzących.
Henryk Kaszubowski
zakład zegarm. - złotniczy
Długa nr. 29

Sprzedż przymusowa.

Dnia 6 go grudnia br. o godz. 10 przed poł. będą sprzedawac w Lisimogonie u p. Pański za gotówkę najwięcej dającym

50 000 sztuk torfu.
Kra ewski,
egzekutor kom. obw.
Bydgoszcz I.

Pracownia

konfekcji damskiej wykonuje podług najnowszych żurnali płaszcze, kostjomy i suknie po cenach bezkonkurencyjnych. Olszańska Leśniewska, Podwale 2, II ptr. (27090)

Zajęce

rogacze, sarny, jelenie, dziki, króliki kupuje po najwyższych cenach dziennych. F. Ziółkowski, Kościełna 11. Tel. 1695 i 1224.

Dźwigary

od 20—45 N P kupi natychmiast. (27385)
Wielkopolska Papiernia Bydgoszcz- Czyżkówko.

Hotel
z restauracją

w dużem mieście powiatowem, gdzie wszelkie szkoły i wojsko do wdzierzawienia. Zgłoszenia do Dz. Bydg. pod „Hotel z restauracją”. (27314)

Krawcy
2 młodych pomocników krawieckich

poszukuje (27460)
Jan Gabor,
Świecie nad Wisłą.

Ostrzeżenie!

Bydgoska Fabryka Piłników wyrabia dla firmy Maurycy vel Mojżesz Weinberg w Częstochowie

piłniki
ze znakiem „COLUMBUS“

jak obok, wbrew ustawom z dn. 5 lutego 1924 o ochronie znaków towarowych (Dz. Ustaw Nr. 31/306) i z dnia 2 sierpnia 1926 o zwalczaniu nieuczynnej konkurencji (Dz. Ust. Nr. 96/559). Skarga do Urzędu Patentowego została już wniesiona, postępowanie sądowe wdrożone. Ostrzega się pod skutkami cywilno- i karnoprawnymi przed handlem Bydgoskimi piłnikami z naszą marką „COLUMBUS“. (F-7848)

Gebrüder Wellershaus
w Wermelskirchen - Preyersbach.

Telefon nr. 70

Baczność! Nowość!
ETYKIETY GODŁOWE
NALEPKI LISTOWE
TŁOCZONE (en relief)
(Siegelmarken)

dostarczam (26868)
w artystycznym wykonaniu.

Poszukuję odsprzedających.

Mleko

od producentów, każdą ilość, pod najlepszymi warunkami i cenami kupuje (26981)

Mleczarnia **Szwajcarski dwór**
Spółdz. z o. o.
Bydgoszcz, ul. Jackowskiego 25/27. Telefon 254

Czytajcie Dziennik Bydgoski

KRAJOWY ZAKŁAD DLA OCIEMNIAŁYCH
poleca jako wyroby wychowanków:
szczołki, kosze i prace igliczkowe
wszelkiego rodzaju po cenach — bardzo przystępnych. —
Sprzedaż det. przy ul. Reja 5 od 8 1/2 do 4 popoł
Większe zamówienia przyjmuje biuro przy ulicy
Kraśnińskiego 2. (26972)

Beczki

żelazne i dębowe kupują i proszą o oferty (27301)

HEINKE i MAJEWSKI

Telefon 847 Grudziądz Droga Łąkowa 11

Lustrzany połysk

Urbin